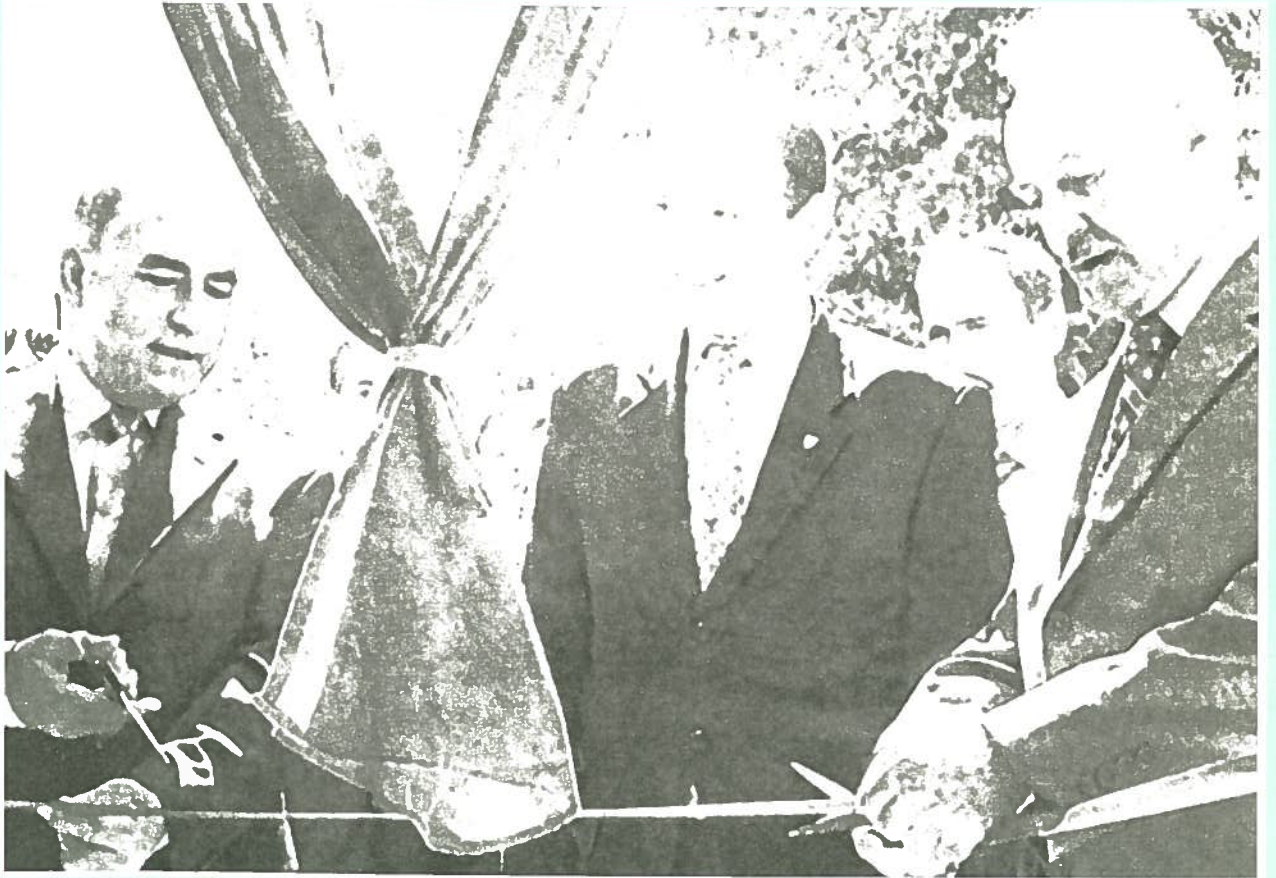

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

MART- NİSAN 2003

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Ahmet DEVİREN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Mehmet ORHAN

Yazı Kurulu
Mehmet ORHAN
Mevlüt ÖKSÜZOĞLU
Ahmet DEVİREN
S. Selami TAŞBAŞI
Ruhi TAŞKIN

Teknik Yönetmen
Ömer ÖZTÜRK

Yazışma Adresi:
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No: 41-2 A
Y. Ayrançı / ANKARA
Tel: (0 312) 426 75 90 Faks: (0 312) 354 78 38

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,
PTT 101843 no.lu Çek Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Ankara Yenışehir Şubesi
Hesap No: 441169

Gönderilen yazılar yayımlansın, yayımlanmasın
iade edilmez ve telif ücreti ödenmez.

Bu dergide yayımlanan yazılardaki fikirler
yazarlarına aittir.

Dergimiz Basın Ahlâk Yasası'na uyar.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, Ankara Valiliği'nin
12.09.1991 gün ve 8202 yazıları ile ayda bir çıkar.

Yıl: 13 Sayı: 136-137
MART-NİSAN 2003
Dizgi-Mizanpaj: **Marina Ajans - 384 26 80**
Baskı : **HAS-SOY Matbaacılık**
Tel : 0 312 341 59 94 / 384 03 04

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Muhabirleri:
İsmail N. BEYDEMİR : Malatya-Ağın
Cüneyt ÖZKUL : İzmir
Ahmet SAMUR : İstanbul

Ön Kapak : Ağın Kültür Merkezi binasının açılış töreni

SAYFA

İÇİNDEKİLER

3	Onlar mı Tanımıyor, Biz mi Tanıtamıyoruz?
	ANKARA-AĞIN DERNEĞİ
4-5	Hayattan Kesitler
	Feyzullah ARSLAN
6	Yurdum (Şiir)
	Tabur AYDIN
7	Savaşın Kazanan Tarafı Olmaz
	Mehmet SELÇUK
8	Gönül Yıkma-Hatır Kırmak
	S.Selami TAŞBAŞI
9	Alıç Ağacı ile Söyleşi-Yeni Yıl (Şiir)
	Zeki HAFIZOĞULLARI
10-11	Bir Garip Ölmüş Diyeler
	M.Cavit ALPASLAN
12	Hayal Çobanı (Şiir)
	Mehmet ERGÖNÜL
13	Niçin Köy Enstitüleri?
	Nazım ERCAN
14-15	Ey Yirmibirinci Yüzyıl (Şiir)
	Mehmet ORHAN
16-17-18	İzmir Kekiği
	Dr.Figen Uyanık GÜNGÖR
19	Karacaoğlan'a (Şiir)
	Erhan ÇATALTAŞ
20-21-22	Çocuklarıma
	Mustafa KABASAKAL
23	Kardaşa Özlem (Şiir)
	Ümmü Gülsün AŞLAKÇI
24-25	Bağ, Badem, Ceviz Projesi
	Fevzi ŞENER
26-27	Annemin Arkasından (Şiir)
	Mehtap Niksarlı ALTINOK
28-29	Demeklerden Haberler
30	Ağın'la İlgili Haberler
31	Doğumlar, Evlenenler, Ölüm

ONLAR MI TANIMIYOR BİZ Mİ TANITAMIYORUZ?

“Avrupa bizi tanımıyor” ya da “Avrupa bizi yanlış tanıyor” diye yakınır dururuz. Avrupa Birliği’ne girmeye çalıştığımız şu yıllarda bu yakınmalar gündeme daha sıkça gelmeye başladı. Nasıl gelmesin ki... “Birliğe alacağız” diyorlar, ardından gerçekte bağdaşmayan, dostluğa sığmayan adımlar atıyorlar. AB’nin ilkelerine ters düşen işler ve açıklamalar yaparak sıkıntı yaratıyorlar. Örneğin, geçenlerde Fransa’nın Paris’te, bize nispet için açtığı Ermeni soykırım anıtı.

24 Ocak 2003’de İsviçre’nin Davos kentinde düzenlenen Dünya Ekonomik Forumu’nda bizim Türk delegelere sorulan şu soruya bakınız: “Kemalist orduyla AB’ye nasıl gireceksiniz?”

Önce, Kemalist’liğin ne olduğunu bu soruyu soran kişilere ve tüm Avrupa’ya kısaca anlatmalıyız: “Kemalizm yani Atatürkçülük, gerçeklere dayanan, evrensel ağırlıklı, geleceğe yönelik, birbirleriyle uyumlu amaçlar, uygulamalar ve ilkeler bütünüdür. Bu içeriği ile YENİLİĞE AÇIK, DİNAMİK özelliği ve bütünlüğü olan, birbirini tamamlayan bir düşünce sistemidir. Bağımsız milli devleti, milli egemenliği, kişi özgürlüğünü, her çağda çağdaş olmayı amaçlar, akla ve bilime dayanır.”

Bu kısa ve özlü anlatım Türk Dil Kurumu tarafından yayımlanan “Türkçe Sözlük”te yer almaktadır. Birbirine bağlı ve birbirini tamamlayan bu fikirler dizisinin ve toplum-millet varlığını çağdaş değerler için-

de sunan ilkelerin, içinde bulunduğumuz şu 21. yüzyılda hangisi değer yitirmiştir? Bu ilkelerin hangisi, “Halkın, halk tarafından halk için yönetilmesi” diye tanımlanan çağdaş demokrasiye ters düşmektedir? Hiç biri. Ayrıca, Batı uygarlığının temel esaslarından olan ve demokrasinin vazgeçilmez öğelerinden birini oluşturan LAİKLİK, müslüman ülkeler içinde yalnız Türkiye’imizde yasal temele oturtulmuş, toplum hayatına girmiştir.

Öyleyse neden Avrupa bizi tanımıyor?

Biz, yine de komşuda kusur aramayı bırakıp, kendi kendimizi sorgulamak durumundayız. Demokratik hayata önce giren ve tüm kurumlarını çağdaş kılan Avrupa, son yıllarda İNSAN HAKLARI ve SİVİL TOPLUM ÖRGÜTLERİ’nin ülke yönetiminde etkin olmaları gibi birçok konuda ileri atılımlar gerçekleştirdi. Biz ise, bu dönemi kısır çekişmeler içinde boşa geçirdik. “Türban” çekişmesi bunlardan biri.

Çağdaş demokrasi hepimizin özlemi; bunu toplum hayatına sokup yaşatmak da yine hepimizin görevi. Bize yarar da zarar da, kendimizden gelir. Önce noksanlarımızı görüp, onları gidereceğiz, toplum için yararlı olan ne varsa onları alacağız. Bunları yaparken de çevremizle sıcak diyalog kurup kendimizi iyi tanıtmanın yollarını arayacağız. İşte o zaman “bizi tanımıyorlar” diye yakınmalar ortadan kalkar.

**ANKARA
AĞIN DERNEĞİ**

HAYATTAN KESİTLER

Feyzullah ARSLAN*

Emniyet Genel Müdür Yardımcısı

ELAZIĞ'DA LOJMANLARDA SOKAK ADLARI

Elazığ Keban Yolu'ndaki 300 dairelik lojmanların olduğu sitede, emniyet personelinin ve sivil vatandaşların da girebildiği, şark usulü döşenmiş lokantanın adı Sevgi Bağları konmuştu ve bu isim çok tutmuştu. Ancak lojmanların içinde bulunduğu sitedeki sokaklara da hiç isim konmamıştı. O halde polis çocuklarını evlerinde, sokakta eğitmek gerekiyordu. Bu nedenle sokaklara sevgi sokak, sevgi alanı, saygı sokak, vefa sokak, cumhuriyet sokak, ilgi sokak, bilgi sokak, demokrasi sokağı gibi isimler koyduk. Böylelikle çocuklar, küçük yaştan itibaren sık sık duydukları bu isimlerin anlamlarını öğrenip buna uygun olarak davranacaklardı.

*"Akıllı ve vicdanlı insan, mutluluğunu
başkalarının mutluluğunda arar."*

James Allen

ŞİRA MEYDANI LAMBASI

2001 yılında Elazığ Valisi Sn. Osman Aydın ve ben, Cumartesi günü Şıra Meydanı'nda esnafları ziyaret ederken, esnaflar aydınlatmanın iyi olmadığını, geceleri çok karanlık olduğunu, bu yüzden hırsızlıklar olduğunu söyleyerek iki elektrik lambası konulmasını istediler.

Vali bey tamam diyerek ayrıldı. Hemen beş dakika sonra TEK müdürünü o civardan geçerken gördüm ve durumu söyledim. Pazartesi lambalar takılmıştı. Esnafın mutluluğunu tarif edemem, dedikleri aynen şuydu: "Gez, gör ve göster. Valiyle Emniyet Müdürü geziyor, görüyor ve yaptığını anında gösteriyor. Sağolsunlar, artık her Cumartesi yaya yürümek alışkanlık haline geldi."

NE ÇOK SINIF ARKADAŞIN VAR

Rahmetli dedemin sözünü dinleyip Polis Enstitüsü, Gazi Eğitim Enstitüsü, İşletme Fakültesi ve Hukuk Fakültesi'ni bitirip iki de master yaptıktan sonra dolayı okul arkadaşlarım bir hayli çok.

Bir gün Elazığ Emniyet Müdürlüğü'nde Hukuk'tan, Eğitim Enstitüsü'nden, İşletme Fakülte-

si'nden, Polis Enstitüsü ve TODAİE masterden, birer arkadaşım ile tesadüfen otururken, Jandarma Komutanı gelmişti. Arkadaşlarım Savcı, Banka Müdürü, Emniyet Müdürü, İlköğretim Müfettişi ve Vali'yi "sınıf arkadaşlarım" diye tanıştırdım. Jandarma Komutanı ertesi gün "yahu müdür bey ne çok sınıf arkadaşın var. Polisler ne zamandan beri Savcı, Banka Müdürü, İlköğretim Müfettişi ve Vali oluyorlar" diye sorduğunda çok zor anlatmışım.

*"Bilgisiz soru sormaz"
Benjamin Disraeli*

BİLGİSİZ MÜDÜR

Elazığ Emniyet Müdürlüğü'ne atandığım ilk günlerde, sık sık telefonla arayıp hayırlı olsun diyen büyüklerimiz, abilerimiz, müdürlerimiz oluyordu. Telefonla konuştuklarıma sohbetten sonra da, bu görevi daha iyi yürütmem için önerilerini beklerim, diyordum. Bu telefon konuşmalarına emniyet müdürlüğü personeli de odaya sık sık girip çıktıklarından dolayı şahit oluyorlardı. Bir gün kulağıma şöyle bir duyum geldi. "Ya, bizim müdür de hiçbir şey bilmiyor, herkese, ona buna telefonda ne yapacağını soruyor." İşte siz düşünün, neye niyet, neye kısmet. Ben kibarlık olsun diye yapıyorum, öbürleri de "bilgisiz" diyorlarmış. Yine de alınmadım, hâlâ herkese soruyorum. "Önerileriniz ve istekleriniz varsa beklerim" diye...

HANI ELELEYDİK

Elazığ'da Emniyet Müdürlüğü'nce vatandaş desteğini artırmak için yürütülen "Polis-Vatandaş Elele 2000'li yıllarda Daha Huzurlu Günlere" Kampanyası'nın devam ettiği dönemde, bir gün trafik kontrolü yapan ekip kurallara aykırı hareket ettiği için bir sürücüye ceza yazmak ister. Buna itiraz eden sürücü "Hani Polis-Vatandaş eleleydi? Nerede kaldı elleriniz?" diye sorar. Polis cevap verir: "Kurallara uyanlarla elele, uymayanlarla ise yola getirmek için elele" der.

KAYNATAMGİLE GİDİYOM

İlk sinyalizasyon çalışmaları sırasında Elazığ

Gazi Caddesi'ne trafik ışıkları yerleştirilir ve ışıkların yanına da halkı bilgilendirmesi amacıyla bir Trafik polisi görevlendirilir. O sırada yayalara kırımızı ışık yanmasına rağmen yaşlı bir bayan, yanında torunuyla birlikte karşıdan karşıya geçmek ister. Yolun kenarında duran Trafik polisi, bayanın karşıya geçeceğini anlayarak:

-Teyze nereye gidiyorsun? der.

Yaşlı bayan Trafik polisine ters ters bakarak:

-Densize bak, kaynatamgile gidiyom, sana ne, der.

NİYE GONUŞMİSEN

Elazığ'lı bir vatandaş, kavşaktaki bayan Trafik polisi ile sohbet etmek ister. Ancak bayan polis trafiği tanzim ettiğini, meşgul olduğunu söyler. Gakkoştan cevap: "Herkesnen, şoförlernen bül-bül gibi gonusisin, bahan gelende dut yemiş bül-büle dönisin. Eyi babo vazgeçdik. Burası sahan da kalmaz."

BEŞ VAKİT NAMAZINDA

Elazığ Maden İlçesi'nde görev yapan İmam'ın il merkezine gelmesi için Elazığ Milletvekili rahmetli Ali Rıza Septioğlu, Vali'ye ve Müftü'ye ricada bulunur. Tayinin yapılmasını isterken "Bu İmam iyi bir adam, beş vakit namazında niyazında" der. Vali ile Müftü birlikteyken Vali gülererek şu cevabı verir: "Değerli Vekilim, elbette beş vakit namazında niyazında olacak, onun görevi o" der.

DEĞİŞTİRİLMESİ İSTENEN KÖY ADLARI

Doğu ve Güneydoğu bölgelerimizde ilginç köy adları var. Köylüler "utanarak" andıkları bu sıkıntılı adların artık değiştirilmesini istiyor. İşte Güneydoğu Bölgesi'ndeki beğenilmeyen köy isimlerinden bazıları: **Diyarbakır:** Sefer Uşağı, Elif Uşağı, Keklik, Sakallı, Tavuklu, Alibardak, Çölgüzeli, Malkaya, Hindibaba, Deveboynu, Alatosun, Soğanlı, Yalankoz, Uyandık, Tilkilik, Tilkitetepe, Kola, Aynalı, Ballıbaba, Sinek, Cücük, Leblehitaş, Devedurağı, Kaldırım. **Şanlıurfa:** Estağfurullah, Keş, Kızlar, Gerdek, Çakallar, Vergili, Kanlı, Çekçek, Vize, Parapara, Sugeldi, Kelebek,

Yeğen, İzci, Aşağı Fatmacık, Yukarı Fatmacık, Şeyhler, Nohut, Kulaksız, Defterdar, Yazgüneşi, Kolağası, Ayran, Şekerköy. **Adıyaman:** Şamuşağı, Çakallıtorunlar, Mutlu, Çakal, İnekli, Zurna. **Mardin:** Kano, Gurs, Tavuk, Hümeysra, Gurnavat, Dara, Dahşık, Gırmeleba, Kermıra. **Bingöl:** Kargapazarı, Eskibalta, Hazarşah. **Siirt:** Sağırsu. Çölköy, Koçlu. **Şırnak:** Atbaşı, Mağara, Çobankaz. **Elazığ:** Püskülan, Yılbaşı, Paho, Meman.

"Gençlerin aynada göremediklerini, yaşlılar bir tuğla parçasında okurlar."

Mevlana

DEDEM HACI HALİL

Rahmetli dedem Hacı Halil Arslan, köy ağasıydı. Herkese iyilik etmeyi, yolcuların karnını doyurmayı, onları misafir etmeyi, ihtiyacı olanlara borç vermeyi çok severdi. Elinde yüzünde siğili olanların siğilini kendine özgü uygulamalarıyla iyileştirir ve iyileştirmeyi kendine görev sayardı.

Bana da hep atasözleriyle öğütler verirdi:

- İyilik yap, denize at.
- İlim Çin'de ise git bul.
- Beşikten mezara kadar ilim iste.
- Okumanın zararı olmaz.
- Ev danasından öküz olmaz.
- Komşunun tavuğu komşuya kaz görünür.
- Geçme namert köprüsünden, ko boğulursan boğul.
- Köprüden geçinceye kadar ayağı dayı deme sakın.

•Karnının doymayacağı yerde açlığını belli etme.

•Aç gez, tok sallan.

Bu öğütleri tutmaktan hep aç kaldığım gibi, Emniyet Müdürüyken şoför ve korumaları da aç bıraktım. Tabii onlar şikâyetçi oluncaya kadar.

Ancak yine de dedeme şükran duyuyorum, rahmetle anıyorum çünkü, kimse açlığımı fark etmedi. Doğruluk, dürüstlük şiarım oldu.

Not: Bu yazıyı Sayın Feyzullah ARSLAN'ın son yayımlanan "Gül, Güldür, Düşündür" adlı eserinden aldık. Elazığ'da görev yaptığı yıllara ilişkin izlenimlerine kitabında geniş yer veren ARSLAN, Ankara'da derneğimiz çalışmalarına da yakın ilgi göstermektedir. Kendisine teşekkür ediyor, başarılarının devamlı olmasını diliyoruz.

ANKARA-AĞIN DERNEĞİ

YURDUM

Tabur AYDIN

Coşup taşan selleriyle,
Binbir çiçek gülleriyle,
İnci gibi illeriyle,
Ne güzeldir benim yurdum.

Yeşil, mümbit ovasıyla,
Konup göçen obasıyla,
Şahinlerin yuvasıyla,
Ne güzeldir benim yurdum.

Yüce şirin dağlarıyla,
Üzüm sarkan bağlarıyla,
Ünlü şanlı çağlarıyla,
Ne güzeldir benim yurdum.

Baharıyla, yazlarıyla,
Mevye dolu güzleriyle,
Geliniyle, kızlarıyla,
Ne güzeldir benim yurdum.

Şarkısıyla, türküsüyle,
Amacıyla, ülküsüyle,
Cennet gibi kokusuyla,
Ne güzeldir benim yurdum.

Şehidiyle, gazisiyle,
Şeref dolu mazisiyle,
Duygusuyla, ezgisiyle,
Ne güzeldir benim yurdum.

Evliyalar ocağıyla,
Kahramanlar bucağıyla,
Surlarında sancağıyla,
Ne güzeldir benim yurdum.

Sevinciyle tasasıyla,
Cumhuriyet yasasıyla,
Kalbindeki Ata'sıyla,
Ne güzeldir benim yurdum.

15 Temmuz 1997

SAVAŞIN KAZANAN TARAFI OLMAZ

Mehmet SELÇUK

Savaş kan, gözyaşı, felakettir, cinayettir. Bekler, çocuklar, kadınlar, gazeteciler, daha doğrusu savunmasız insanlar öldürülüyor.

Tahrip gücü yüksek bombalar patlatıldıkça her yer yanıyor, yıkılıyor, tahrip ediliyor, kültür mirasları yok ediliyor. Çok büyük çevre felaketleri yaşanıyor.

Dünya kurulduğundan günümüze kadar savaşların olmadığı yılların yok denecek kadar az olduğu bilinmektedir.

Günümüzdeki IRAK savaşı, buna savaş dememek lazım, saldırganlık, özgürleştirmek adı altında binlerce kilometre uzaklıktaki bir ülkeye saldırmak ne insanlığa, ne de insaf ölçülerine sığacak bir tarafı olmayan cinayetler zinciri demek daha doğru olacaktır.

İki yüz senelik tarihe sahip Amerika Birleşik Devletleri'nin tarihteki yerini aldığı günden bu yana, masum ve mazlum halklara yönelik saldırıları hafızalarda taze ve canlı durmaktadır.

Usame Bin Ladinleri, Saddam Hüseyinleri, Humeynileri, Talibani, PKK'yı daha nice terör örgütlerini besleyip büyüten, silahlandıran bir sürü masum insanın kanına giren Amerika Birleşik Devletleri'nin ta kendisidir.

11 Eylül faciasının baş aktörü de ABD. Çünkü El Kaide'nin başını zamanında yetiştiren, onunla dost olan, daha sonra semirten de kendileridir.

Bugün Basra Körfezi'nde, Kuveyt'te, Kuzey Irak'ta binlerce asker, gemiler dolusu savaş uçağı, patlatılmaya hazır bombalar, bütün unsurları ile masum Irak halkının başına yağmaya devam ediyor.

ABD'nin, faşist diktatör Saddam Hüseyin ve rejimini yıkmak gibi bir emelinin olmadığı, Saddam ve rejimini devirirken zengin Ortadoğu petrollerinin üstüne oturmak olduğunu bütün dünyaya deklare etmiştir.

Gelelim ülkemizdeki duruma bir göz atmaya: Savaş başlamadan önce ve başladıktan sonra yazılı ve görsel basınımızın seçkin yorumcuları, köşe yazarları ikiye bölünmüş, bir yanda sayıları çok az denecek kadar ulusalcılıktan yana Kuvayi Milliyeciler, bir yanda Osmanlı Devleti'nin son zamanında olduğu gibi Amerikan Mandacılığının kabul edilmesini isteyen, bana göre,

vatan haini, iki yüzlüler pervazca görüşlerini sergilediler.

1991 yılı Körfez Savaşı hâlâ belleklerde durmaktadır. Hani bir koyup üç alacaktık. Oysa milyonlarca dolar zarara uğratıldık. Savaşın sonrasında bölünmüş bir ülke, kan ve göz yaşı kaldı. Bunları yazarken, önemli bir noktayı göz ardı etmemek gerekli: Saddam Hüseyin denilen faşist diktatör, Irak ulusunun otuz yıldan fazla bir zamandır ülkesinin başına bela olmuş; dünyanın en zengin doğal kaynağına sahip petrolünü ülkesinin kalkınması ve refahına, demokrasiye, insan haklarına ayırmamış, silahlanarak adeta ulusunun ve kendi sonunu hazırlamıştır. Burada aslolan benim ülkemin, zaten pamuk ipliği ile bağlı IMF'ye teslim olmuş ekonomik yapısı. Altmış beş milyon insanımızın (mutlu azınlık dışında) başına bir karabasan gibi çıkmıştır.

Tarih, 1991 Körfez Savaşı'ndan sonra bir ke-re daha tekerrür etmiştir. Tarihten ders almak, ders çıkartmak gerekli. Ulu önder ATATÜRK'ün "Yurtta Barış, Cihanda Barış" öğretisini hiç kimse içinden çıkarmasın. Bu öğreti banıştır, insanlıktır, refahtır, mutluluktur.

Sözde müttefikimiz, stratejik ortağımız ABD limanlarımızı, askeri ve sivil hava alanlarımızı kullanıyor, evvel Allah bir girdiği yerden kolay kolay çıkmayacağını da bütün dünya alem biliyor.

1974'deki Kıbrıs'taki haklı davamızda her türlü ambargoyu acımasızca uygulamaya koydular.

Bu gün de tehdit ve çeşitli kurnazlıklar sergileyerek siyasetçilerimize şirin görünüyorlar. Siyasilerimizin ise, bu konuya ne kadar duyarlı oldukları kamuoyunca ve ulusumuzca bilinmektedir.

Ülkemizin gerçek yurtseverleri, Atatürkçü düşüncüyü içlerine sindirmiş olan aydınlarımız, dün olduğu gibi bugün de sizlere çok büyük görevler düşmektedir.

Savaşlar olmasın. Bu güne kadar savaşta kazanan olmamıştır. Bizim bağımsızlık savaşımız, bu tür kirli saldırıların dışında ulusal bağımsızlık savaşıdır, kurtuluşumuzdur. Emperyalistlerin yenilgisi, bizim onur ve gururumuzdur.

10 Nisan 2003

GÖNÜL YIKMAK-HATIR KIRMAK

S.Selami TAŞBAŞI

Söze Yunus Emre ile başlayalım.

“Ak sakallı bir hoca/hiç bilmemiş hal nice/emek vermesin Hac’ca/bir gönül yıkar ise.”

Gönül yıkmak, hatır kırmak. Hemen herkesin bildiği terimlerdir.

Kimileri pervasızlıkları, patavatsızlıkları ile bilmeden hatır kırarlar, kimileri bilerek, kasıtlıdır.

Bilmeden kırılan hatırlar düzeltilir, özürler kabul edilir, yapılanlar, söylenenler hoşgörü ile geçiştirilir.

Birilerini toplum içinde küçük düşürmek, ona onur kırıcı davranışlarda bulunmak, zarar vermek, ondan uzaklaşmak, onu kendinden uzaklaştırmak için hakaret etmek, onun hakkında yalan yanlış dedikodular yapmak kasıtlı hatır kırmaktır.

Kasıtlı hatır kıranlar, sonradan özür dileseler de özürleri kabul görmez, hatalar, hakaretler unutulmaz.

Unutulmuş görüntüsü verilse de insan beyninin bir köşesinde virgül olarak, nokta olarak kalır.

Hatır kırma alışkanlığı olanlar komşuluk hukukunu, arkadaşlık, dostluk hukukunu gözetmezler. Geride kalan birliktelikleri, iyilikleri hatırlamazlar. Geleceği hiç hesap etmezler. Kırdığı kişinin üzülmeye ona zevk verir. Onu üzdüğü nispette kendisi mutlu olur.

Kimi komşular, kimi arkadaşlar vardır ömür boyu birbirlerini kırmadan karşılıklı anlayış ve hoşgörü içerisinde, büyük bir dayanışma ile hoşnut yaşarlar. Çocuklarını kendi çocukları, büyüklerini kendi büyükleri gibi görürler.

Kimi komşular, kimi arkadaşlar vardır hatır kırmadan, dargın olmadan yaşayamazlar. Münasebeti olan kişilerden ikisi ile iyi ise beşi ile nızalıdır. Birilerini çekiştirmeyi vazife bilirler. Komşuyu, arkadaşı, akrabayı kötülemek onların ruhlarının gıdasıdır. O gıdayı almadığı günün gecesinde uyku tutmaz, huzursuz olurlar.

“Kırk düşün bir konu” derlerdi büyüklerimiz. Şimdilerde bir düşünüp kırk konuşuyorlar. Hem de kötü konuşuyorlar.

Hakaret ederken affettirmeye, darılırken barışmaya pay bırakılmıyor. Bütün köprüler atılıyor. Eskiler bunun adını “burnu yüzden kesmek” koymuşlardı.

Bu tip kişiler karşı tarafı rencide edecek, kırarak ne kadar söz varsa söyleyip, büyük bir zafer kazanmışçasına gururla, hiçbir zaman kurtulamayacakları yalnızlık köşelerine çekiliyorlar. Komşuluklar azalıyor. Akrabaları, arkadaşları uzaklaşıyor, yalnızlaşıyorlar. Ne kendileri huzurlu yaşayabiliyorlar, ne de uzaklaştığı veya uzaklaştırdığı kişiler...

Kimi de yapacağını yapıyor, söyleyeceğini söylüyor, sonra hiçbir şey olmamış gibi ilişkilerini sürdürmek istiyor. Yerli tabirimizle “üzleri utanmıyor”. Haksızlıklarının, hakaretlerinin karşı tarafça çok büyütülemeyeceğini, unutulmuş olabileceğini sanıyorlar.

Bu konuda dinlediğim, hiç unutamadığım bir öyküm var: Öğrencilerden biri arkadaşları içerisinde fevkalade huysuz, geçimsiz ve de kavgacı imiş. Şikâyetler çoğalınca öğretmenini çağırılmış, uslu olmasını, arkadaşlarını kırmamasını öğütlemiş. Yaramaz öğrenci, kırdığı, hakaret ettiği arkadaşlarından özür dilediğini, böylece kendini affettirdiğini söylemiş öğretmene. Öğretmeni, öğrencisine bir pürüzsüz tahta ile otuz tane çivi vermiş. Her gün bu çivilerden bir tanesini bu tahtaya çak, çiviler bitince bana gel demiş. Öğrenci denileni yapmış, otuz gün sonra çivili tahtayı öğretmene götürmüş. Öğretmeni tahtayı incelemiş, otuz çivinin çakılı olduğunu görmüş, tahtayı tekrar öğrenciye iade etmiş, her gün bir çivinin çıkarılmasını, otuz gün sonra boş tahtanın kendisine yeniden getirilmesini söylemiş. Otuz gün sonra boş tahtayı getiren öğrencisine, otuz gün önce çıkarılan çivinin bıraktığı boşluğun dolmadığını göstermiş. Hatır kırmanın çivi çakmak, özür dilemenin çivileri sökmek olduğunu, çivilerin sökülmesi ile tahtanın eski pürüzsüz haline dönemeyeceğini anlatmış öğrencisine.

Kissadan hisse: Umarım, ilgililer paylarına düşeni almış olurlar.

YENİ YIL

çıldırtañ savaş korkusu
suskuñ sokaklarda barış çığlıkları
tıksındiren bir bezirgan zihniyeti
erkeklik gururu
yoksulluk
yokluk
taverna zenginliği
azgın kadınlar
cavık erkekler
bitmeyen geyik muhabbeti
kadim yüzsüzlük
her řeye karşıñ
umuttur
yeni yıl
herkese
kutlu olsun

31 Aralık 2002

ALİÇ AGACI İLE SÖYLEşİ

Zeki HAFİZOĞULLARI

*Bizim oranın
Vadileri yeşil
Dağları kuraktır
Aliç ağaçları yetişir
Güneş üstüne doğduğunda
Yaprakları gümüş olur
Meyveleri altın*

Toprağımız bir
Yazgımız bir
ve Biriz biz
Tek sana açılabiliorum
Dert ortağımsın
Dostumsun
Kıtlıklar geçti
Yokluklar geçti
Üstümüzden
Yılmadık
Eř dedik
Aç dedik
Düştük dama
Hep korktuk
Düzene baş kaldırdık
Hiç öğrenemedik düzeltmeyi
Her şeyin irademiz eseri olduğunu
bir türlü anlamadık
Eşkiya olduk
ve dağa çıktık
Özgürlük nedir bilmedik
Daha çok ezildik
Kurtulamadık tutsaklıktan
Yel estikçe türkülerimiz yankılandı
dallarında
Tanrıyı aldılar elimizden
Yakaramıyoruz artık
Çaresiziz
Sadece sen anlarsın
Halimizden
Sen inancımsın
Namusum
Şerefimsin
Soframda bir dilim ekmeksin
Sen memleketimsin
aliç ağacı

BİR GARİP ÖLMÜŞ DİYELER

M. Cavit ALPASLAN

Yıl 1980, aylardan mayıs. Güzel bir bahar sabahı. Yenimahalle'deki evimden çıkmış Çarşı Caddesinde yürüyorum. Kışın ağır kurşun rengindeki havası gitmiş, yerini güneşli, buğulu, ıslak bir havaya bırakmış.

Baharı içime sindirerek neşeyle yürürken; rastlantı beni kırk yıl öncelere götürüyor. Evet, karşıdan gelen sol omuzundaki keseri sağ eliyle tutarak yürüyen, bu kamburu çıkmış sevimli ihtiyar tam yanıma yaklaşmıştı ki kolundan tutup ona bir şiir okudum:

*Donmuş havuz dibinde dertleşen kurbağalar
Ah!.. dediler bir kere geliverirse bahar
Bir kere değiverirse ayağımız çimene
Bülbül gibi öter gezeriz kime ne.*

*Bu dünya bir çoğuna böyle hayal dünyası
Ne boştur, kurbağanın bülbül olmak rüyası...*

*Bir göz açıp kapamak kadar yakınmış bahar
Şimdi dere boyunca gezmede kurbağalar
Fakat yine sesleri bülbül sesinden ırak
Yine o aynı kaba ses yine o "vırak!... vırak!"*

Okuduğum şiir onun, büyük Alman şairi Goethe'den çevirisi idi.

Kırıksık mavi gözlerinden, kumral temiz traşlı yanaklarına damla damla yaşlar yuvarlanıyordu. Yaşlı gözlerle yüzüme dikkatle bakarak:

-Kimsiniz siz, nereden tanıyorsunuz beni? dedi.

-Siz şair Nedim Şehitoğlu değil misiniz?

-Evet, ben şair Nedim Şehitoğlu'yum ama siz kimsiniz?

Ona kendimi tanıttım. Kırk yıl evveline gittim. 1947 yılında Akçadağ Köy Enstitüsü'ne öğrenci olarak girdiğimde tanıdım onu. Karlı kış günlerinde boş zamanlarımı kitaplıkta geçirirken, bir köşede gariban marangoz ustasını kitap okurken gördüm. Baharın gelişyle birlikte sabah erken kalkar, iki tarafında kavak ağaçlarının yükseldiği yolda yürüyerek ders çalışırken, o gariban ustamız da hızlı hızlı gezinerek elindeki kitapları yüksek sesle okurdu. Okulumuzun marangoz ustasıydı. Şiirler yazar, Almanca'dan, İngilizce'den çevirilir yapardı. Çeviri ve yazıları Enstitümüzün basımevinde dizgisi ve basımı yapılan AKÇADAĞ KÖY ENTİTÜSÜ dergisinde çıkardı. Onun yazmış olduğu, kendisinin de rol aldığı tiyatro eserlerini, edebiyat öğretmenimizin gözetiminde oynardık. O değerli bir şair, yazar ve de filozoftu. Bu özelliğinden dolayı okul müdürümüz, kütüphane memurluğuna getirdi onu.

İkinci tanışıklığımız böyle başlamıştı. Eşi ölmüş, üç kızından ikisi evlenmiş, kızlarından biri üç çocuklu dul kalmış. Şimdi evlenmeyen kızıyla birlikte Yenimahalle'nin eski evlerinden birinin bodrum katında oturuyordu. Kesiyle, testeresiyle çalışıp hayatını sürdürüyordu.

Ona bir gün sormuştum: "Çocuklarınız, sizin değerli bir kişi olduğunuzu biliyorlar mı?, "Evet, çok beceriksiz biri olduğumu hep söylüyorlar" ve şu dörtlüğünü okumuştı:

*"Çok kereler aldandım türlü türlü oyunda
Kim bu kadar mülk buldu ecdadında soyunda
Bir adımcık eninde iki adım boyunda
Nedim Şehitoğlu'na ismarlandı bir arsa."*

Başka dörtlüklerinde kendini şöyle anlatmıştı:

*"Beni anlamadın: ak mıyım kara mıyım?
Bu toplumda açılmış: çiçek mi, yara mıyım?
Sarraf gözünde matab, yoksa kalp para mıyım?
Bütün arzum daim yolun düzünü seçmek."*

*"Bir kahraman çocuğuydum, tavşandan ürkek oldum,
Buğdayın en basıydım, çiğnendim kepek oldum.
Ruhumun arıları gece gündüz çalıştı
Şimdi içi bal dolu büyük bir petek oldum."*

O günden sonra sık sık görüştük. Sorunları olduğunda evime geliyordu. Eşim de Köy Enstitüsü'nden tanıdığı için ona baba gibi de-

ğer veriyordu. Sonraları gelmemeye başladı. Meraklandım telefonla aradım, trafik kazası geçirmiş, evden çıkamıyormuş. Tatile gittik, geldik zaman geçti. Bir gün telefonla aradığımda kızından ölüm haberini aldım.

Şehitoğlu, çok sevdiği, onun için duygusal anlamlı dizeler yazdığı YUNUS'un dizelerinde olduğu gibi garip ve kimsesizdi ve 1997 yılının kışında öyle ölmüştü.

*"Bir garip ölmüş diyeler
Üç günden sonra duyalar
Soğuk su ile yuyalar
Şöyle garip bencileyin."*

Yalnız ve kimsesiz gitmiş "bir adımcık eninde iki adım boyundaki tapusuz" yerine.

Ne diyeyim. Uzun zaman arayamadığım için kendimi suçlu hissediyorum. Yetenekli köy çocuklarını gün ışığına çıkaran Köy Enstitüleri, işçisine de sahip çıkmıştı ama, Köy Enstitüleri gibi o da ortada kalmıştı.

ANKARA 27.03.2002

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, gelecek kuşaklara bırakabileceğimiz

en büyük ve en önemli kültür miraslarımızdan birisidir.

Lütfen, abone ücretlerimizi zamanında yatıralım ve dergiye yeni

aboneler kazandırılması yönünde çaba harcayalım.

HAYAL ÇOBANI

Mehmet ERGÖNÜL

Yılmaz Ayhan'a saygıyla

Hayal sürüsüne oban tuttular,
Kuzular meleşir, çocuklar ağlar,
Gelincik köz olur, yakar tarlayı
Peşine takılır dumanlı dağlar...

Bazı poyraz gibi eser de geçer,
Dört mevsim dışında bir yerde geçer,
Hayat bir oyundur üç perde, geçer,
Zaman zalimine yenilir ağlar...

Yundum Yunus gibi, arındım kirden
Dosta derman yaptım acı zehirden
Suum insan olmak deyince, birden,
özer ellerimi, dilimi bağlar...

Konya Mevlânasız, Küdümler yasta
şaşırmış dönmeyi bu dünya hasta,
Feryatla, figanla, yürüyüş dosta,
Ölüm yeryüzünde, mezarda sağlar...

NIÇİN KÖY ENSTİTÜLERİ

Nazım ERCAN

Kalkınmanın köyden başlayacağı bilinci ile, Türkiye genelinde eğitim-öğretim seferberliği ilk kez Köy Enstitüleri ile başlatılmıştır.

Bu okullara %75 köy çocukları alınır. Çünkü köy çocuklarının okuma imkanları çok kısıtlı, hatta hiç yoktu. Geriye kalan %25 şehir çocukları ise, o da gerçekten okuma olanakları olmayan yoksulların çocukları arasından seçilirdi. Çünkü şehirde oturan vatandaşların genellikle okuma imkanları vardı.

Bu okullarda 5 yıl eğitim-öğretim verilirdi ve öğretmen yetiştirilirdi. Bu okullardan yetişen öğretmenlerimiz köyde çalışmak zorunda idi. Yasalar onu gerektiriyordu. Öğretmenler gittiği köyün çehresini değiştiriyordu. Şöyleki: bilgisi ile beceresi ile yetişme azim ve sevgisi ile gece-gündüz çalışıyorlardı. Örneğin, okulda atölye vardı. Burada keser, testere, rende kullanma öğretilirdi.

Okulun kırılan camını, dökülen sıvasını, bozulan çatısının tamirini öğretmenler bizzat kendisi yapar ve öğrencisini bu işlerde çalıştırırdı. Okul bahçesinde fidan dikmeyi, sebze ve diğer ürünleri teknik açıdan yetiştirmeyi öğrencilerine öğretir, çevreye örnek olurdu.

Zamanımız öğretmenleri bu eğitim ve beceriden mahrumlardır, diyorum. Her bitkinin ekim ve dikim mevsimi vardır. Değerli bir öğretmenimin Ağustos ayında fidan dikme girişiminde bulunduğunu gördüm ve yaşadım. Kendisine bu durumu anlattım, öğrendiği için bana teşekkür etti. Zamanımız öğretmenlerini asla karalamıyorum. Çünkü, onların okuma esas-

ları bunu gerektiriyor. Yapararak, yaşayarak öğrenme yok, sadece kitaplardan bilgi toplamaktadırlar.

Öğretmenlerimizden büyüklerimiz çok şey beklerler. Onlara öğrenim gördükleri okullarda devlet ne verdi ise onu beklemeli.

Türkiyemizi çağdaş medeniyetler seviyesinin üzerine çıkarmak istiyorsak, çağı bir an önce yakalamak istiyorsak, milli eğitime daha çok önem vermek ve eğilmek zorundayız. Çünkü, geleceğimiz Türkiye'sini daha emin ellerle yönetmek gerekir. En emin eller olan öğretmenlerimizin ise iyi yetişmesi şarttır. Bu bakımdan, Köy Enstitüsü programlarını çağa uygun geliştirip Anadolu Öğretmen Liselerini öğretmen yetiştiren kurumlar haline getirmek gerekir.

Kalkınmanın köyden başlayacağının bilincinde olmayan birileri Köy Enstitülerini karalayıp engel oluyorlar. Onlar farkında olmadan dış güçlere alet oluyorlar. Bunlar Türkiye'nin tarih boyunca geri kalmasını ve sömürülmesini isteyen güçlerdir. Tarih boyunca da bu böyle olmuştur. Bu oyunlara gelmemek için kaliteli, bilgili ve becerili bürokratlara ihtiyaç vardır.

Türkiyemiz, yeraltı-yerüstü zenginlikleri bakımından büyük bir ülkedir. İçten ve dıştan çökertmeye çalışıyorlar, fakat güçleri yetmeyecektir. Bu Cumhuriyet, öyle sağlam temellere oturtulmuş ki onu her zaman daha da sağlamlaştıran öğretmenlerdir. Onlar baş öğretmenleri Ulu Önder Atatürk'ten feyz almışlardır. Onlara güveniyor ve inanıyoruz.

EY YIRMİBİRİNCİ YÜZYIL

Mehmet ORHAN

Ey yirmibirinci yüzyıl!
Ne coşkuyla, ne özlemle karşılamıştık seni,
Akıl almaz çılgınlıklar, gösteriler, şenlikler
Ve havai fişekler eşliğinde girmiştin dünyamıza.

Senden yana idi onca sevinç, taşkınlık,
Bir kurtarıcı gibi doğdun ufukumuzda,
Sarmak için yarasını zorlu geçen yılların,
Ve iki dünya savaşı gören bahtsız insanlığın.

Çileli, kavgalı geçmişti yirminci yüzyıl,
Bitmeyen çekişmeler, bozgunlar, devrimler,
Nefes aldırmadı çağın evlatlarına
Gözyaşı ve kan sebil olup aktı durmadan.

Ey yirmibirinci yüzyıl!
Çalkantılarla başladı senin de ilk yılların,
Oysa ders almış olmalıydın yakın geçmişten,
Sağduyu bir barınaktır azgın fırtınalarda.

Kendisini her gücün üstünde gören
Sözde büyük kişiler bozuyor düzenini toplumun,
İşte, “Ben cihana hükmederim” diyor birileri,
Ülkeleri paylaşmak hırısında olanlar bile var.

Durmadan kanıyor bir yerleri dünyanın,
Kâr etmiyor yeni buluşlar değerleri korumaya,
En can alıcı yerinden vuruyor çatışma, terör,
Nedendir bu kıyım, bu yıkım, bu açmaz?

Ey yirmibirinci yüzyıl!
Hani, ödün verilmeyecekti zorbalığa,
Uygarlık ayrımsız bütün insanlar içindi
Ve kafeste tutulamazdı özgürlük.

Neden kavgaya doymaz insanoğlu?
Çevrede bozgun yaratmak ne mene iş?
Yıkımla değil, çiçeklerle girmeli yurtlara,
Bolluk, bereket akmalı tüm ocaklara.

Yıkılsın düşmanlık, dostluk egemen olsun,
Baş tacı edilmeli doğruluk, dürüstlük,
Barış getirmedikten sonra toplumlara
Ne farkın olur senin geçen yüzyıllardan.

Ey yirmibirinci yüzyıl!
Hani, insancıl tohumlar atacaktın yeryüzüne,
Yeşersin, içi şenlensin diye ülkelerin
Hani, alan değil, veren sen olacaktın.

Bilirsin, kapkaradır yüreği düşmanlığın,
Ama, ne kadar yücedir gönlü dostluğun.
Böyleyken insan nasıl tutsağı olur kavganın
El ele, kardeşçe yürümek varken hayata.

Gözünde karamsar bir tablo yaratmasın sözlerim,
N'etmeli ki feleğini şaşırmış bir alem içindeyiz,
Allah güç kuvvet versin, işlerin zor doğrusu,
Ey dört yaşını süren yirmibirinci yüzyıl.

Ankara-2003

İZMİR KEKİĞİ

(*Origanum onites L.*)

Dr. Figen Uyanık GÜNGÖR

Yetiştirme Tekniği:

İzmir kekiği hem generatif ve hem de vegetatif organları ile üretilen bir bitkidir. Generatif organları ile üretimde tohumluğun direkt tarlaya ekimi veya fideleme yöntemi kullanılmaktadır.

Fide ile Yetiştirme:

İzmir kekiğinin tohumları çok küçük olduğundan bunlar önce özel hazırlanmış fideliklerde üretilip, sonra tarlaya şaşırtılır. Fideleme ile kekik yetiştirmede ilk yapılacak işlerden birisi plantasyonu tesis etmede kullanılacak fidelerin yetiştirileceği fideliklerin hazırlanmasıdır. Fidelik yeri olarak su kaynağı bulunan, yabancı veya evcil hayvanların zarar vermeyeceği, su basmayan ve tutmayan bir yer seçilmelidir.

Tarla Hazırlığı ve Fide Dikimi:

Fide dikiminden önce sonbaharda tarla tavadan iken derince sürülmeli, daha sonra fide dikim zamanı geldiğinde yüzlek bir sürüm daha yapılmalı, diskaro ve rotörvatör gibi aletlerle toprak ufalanmalıdır. Fidelikteki fideler 10-15 cm. kadar büyüdüğünde tarlaya şaşırtılmalıdır. Fidelerin dikimi bütün dikimde kullanılan fide dikim makinesi gibi alet ekipmanla yapılabileceği gibi elle de yapılabilir.

Dikimde sıra arası mesafenin ayarlanmasında yabancı ot mücadelesinin elle veya makine ile yapılması olanakları göz önüne alınmalıdır. Dekarda 14-15 bin bitki olacak şekilde sıra arası ve üzeri mesafe ayarlanmalıdır. Bu mesafe 45 cm sıra arası ve 15 cm sıra üzeri olacak şekilde olabilir.

Pamuk tarımının hakim olduğu yerlerde pamukta kullanılan ara çapası veya freze benzeri aletlerle yabancı ot mücadelesi yapılmak istenmesi durumunda kekik dikiminde sıra arası mesafe 60-70 cm'e kadar çıkabilir. Bu durumda sıra üzeri mesafe 10 cm. civarına çekilir.

Tarlaya Doğrudan Tohum Ekimi:

İzmir kekiği tohumlarını doğrudan tarlaya ekmek de mümkündür. Ancak bu oldukça hassas ve riskli bir iştir. Çünkü İzmir kekiği tohumları çok küçük olduğundan tohum yatağının oldukça düzgün bir şekilde hazırlanması gerekmektedir. Bugün direkt tarlaya tohumluğun ekilerek üretimini en ekonomik yöntem olmasına karşın, ekim için toprağın çok iyi hazırlanma zorunluluğu, toprakta rutubetin çok uygun bulunması gerekliliği gibi hususlar yanında ekim zorluğu da bu yöntemin uygulanmasına engel teşkil etmektedir.

Direk tarlaya ekimin fidelik masrafını yok ederken tohumluk masrafını artırdığı da göz ardı edilmemelidir. Çünkü fidelikte fide yetiştirmede yaklaşık 15-40 g arası tohumdan bir dekar için gerekli olan fide elde edilirken, mibzerle direkt tarlaya tohum ekiminde dekara 1 kg kadar tohum atılmaktadır. Tüm bu olumsuz etkilerinden dolayı direkt tarlaya ekim yöntemi uygulamada pek kullanılmamaktadır.

Vegetatif Yolla Üretim:

İzmir kekiğini vegetatif organları ile üretmek de mümkündür. Bunun için yaşlı saplardan yapılan çelikler olabileceği gibi, genç sürgünlerle üretimde tutma oranı oldukça yüksek olmaktadır. İzmir kekiği sürgün uçlarından aşağıya doğru 10-15 cm uzunlukta alınan çeliklerin, 2-3 cm'lik taban kısmında kalan yaprakları sıyrılacak gövdeden uzaklaştırılır. Bu çelikler daha sonra ya doğrudan toprağa veya kum, perlit gibi bir ortama dikilirler.

İzmir kekiğinde çelikle üretimin kolaylığı yanında aynı materyalin devamının sağlanması da mümkündür. Zira İzmir kekiği yabancı döl lenmektedir. İzmir kekiğinde çelikle üretim olmasına rağmen büyük çapta üretimler için çok pratik bir üretim şekli değildir. Dekara 14-15 bin

fide dikildiği göz önüne alınırsa bu sayıda çelik tek tek kesilmeli, hormonla muamale edilmelidir. Ayrıca yeter sayıda çelik alabilecek anaç parselleri bulmak da diğer bir sorundur.

KEKİK YETİŞTİRİCİLİĞİNİN EKONOMİSİ:

İzmir kekiğinde tohumların çok küçük olması nedeniyle direk tarlaya ekimde bazı zorluklar bulunduğundan, bunların önce özel hazırlanmış fideliklerde üretilmesi, sonra tarlaya şaşırtılması bugün üretimde en çok uygulanan yöntemdir.

Fide ile kekik üretiminde bir dekar plantasyon tesisi için gerekli olan fide miktarı (15.000 adet) 10 metrekarelik bir fidelikten elde edilebilmektedir. Söz konusu fidelüğün maliyetinin hesaplanmasında:

A-Materyal masrafları: Gübre, orman top-rağı, kum, tohum, izolasyon malzemesi...

B-İşçilik masrafları: Sulama, fidelik hazırlama, ot alma, bakım, fide sökme...

C-Çekigücü masrafları: Nakliye, sürüm, çapalama...

D-Çeşitli masraflar: Kira, elektrik, su, idari masraflar, vs... göz önüne alınmalıdır.

Kekik çok yıllık bir bitki olduğundan asıl verim potansiyeline ikinci yıldan ulaşmaktadır. Bu nedenle bu tür bitkilerde plantasyonun birinci yılı "Tesis Yılı" olarak kabul edilmektedir.

Bugünkü koşullarda kekik üretimi tesis yılında bile oldukça kârlıdır. Ancak fiyat, arz-talep ilişkisi sonucu oluştuğu ve kekik yetiştiriciliğinin kârlılığının zaman içerisinde değişebileceği unutulmamalıdır.

Kekik verimini yıllara, bölgelere, yetiştirme tekniğine ve bakım şartlarına göre büyük farklılıklar gösterdiğinden sağlanacak gelirden bunlarda göz önünde bulundurulmalıdır. Genel bir fikir vermesi bakımından Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'nın 1999 yılı kekik üretim maliyeti yan-sütunda görülmektedir.

Çizelge A: Kekik üretim maliyeti (1999 yılı fiyatları)

Ursurlar	TL/da
Gübreleme	500.000.-
Çapalama (gübre karıştırma)	2.000.000.-
Sulama	6.500.000.-
Çapalama	6.000.000.-
Hasat-1	6.000.000.-
Gübreleme işçiliği	1.000.000.-
Hasat-2	5.000.000.-
Hasat-3	4.000.000.-
Harman	3.000.000.-
Ambara taşıma	750.000.-
Pazara taşıma	900.000.-
Toplam	35.650.000.-
Çıplak arazi değerinin %5 faizi	22.500.000.-
Arazi vergisi (%0,3)	1.350.000.-
Ara Toplam	59.500.000.-
Çeşitli masraflar (%5)	2.975.000.-
Masraf faiz karşılığı (%35)	20.825.000.-
Genel idare masrafları (%3)	1.785.000.-
Tesis masraf payı (ekonomik ömür 6 yıl)	13.000.000.-
Üretim maliyeti	98.085.000.-

Çizelge B: Kekik brüt gelir, net gelir ve kârlılığı (1999)

Ursurlar	Birim	Tutarı
Dekara maliyet	TL/da	98.085.000.-
Kilogram maliyet	TL/da	280.243.-
Verim (kuru yaprak)	Kg/da	350.-
Fiyat (kuru yaprak)	TL/Kg	500.000.-
Brüt gelir	TL/da	175.000.000.-
Net gelir	TL/da	101.915.000.-
Net oransal kâr	%	103,90

DÜNYA ve TÜRKİYE PAZARLARINDA KEKİĞİN DURUMU

Ülkemizin kekik ihracatının % 90'ını Origanum türleri oluşturmaktadır. Türk kekiğinin kalite standardı bugün tüm dünyada bilinmektedir. Ülkemizdeki kekik işleme tesislerinde üretilen kekik, temiz ve mikropsuz oluşu, en az % 2.5 oranında uçucu yağ taşıması, böcek ve hayvan artıkları içermemesi nedeniyle öncelikle tercih edilmektedir.

Kekik ihracatımız 1997 yılında 4.485 ton iken 2001 yılında 8.658 tona yükselmiş ve 1997 yılında 10.625.000., 2001 yılında 15.752.000.- dolar gelir elde edilmiştir. Kekik birim fiyatı da son beş yılda 1.82-2.37 \$/kg arasında değişmiştir.

Ülkemiz çok az miktarda kekik ithali yap-

makta olup, ithal kekik fiyatı ihrac kekik fiyatından daha düşüktür. Bu ithalat yurtdışı bağlantılarda talebi karşılamak için yapılmaktadır.

1997-2001 Yıllarında Türkiye Kekik İhracatı

YIL	MİKTAR (TON)	DEĞER (BİN \$)	BİRİM FİYAT (\$/kg)
1997	4.485	10.625	2.37
1998	7.164	15.732	2.19
1999	7.789	16.700	2.14
2000	7.443	15.364	2.06
2001	8.658	15.752	1.82

Kaynak: İGEME kayıtları

Amerika, ülkemizde üretilen kekiğin en önemli müşterisidir. Türkiye'den en büyük kekik ihracatı Amerika Birleşik Devletleri'ne yapılmaktadır. Ülkemizden ihrac edilen kekiğin miktarı ve türü konusundaki rakamlar firmaların bildirimlerine dayanmaktadır. Bu bilgiler her zaman doğru ve net olmamaktadır.

Örneğin 1993 Ocak ayında Amerikan Spot Market fiyatı, Avrupa kökenli kuru kekikte 2.65-3.35 \$/kg iken, Meksika kekiğinde bu fiyat 1 \$/kg düzeyindedir. Amerika'ya yıllık ortalama ihrac edilen Avrupa ve Meksika kökenli kekik miktarı hemen hemen eşit miktarda olup 5000 ton/yıl'dır.

Benzer şekilde Avustralya 2000 yılı kekik pazar fiyatları aşağıda verilmiştir:

Yeşil (Taze) Oregano	15\$/kg
Yeşil (Taze) Marjoram	15\$/kg
Kuru Oregano	4.5\$/kg (Avustralya'da 2000 yılı kullanımı 220 ton)
Kuru Marjoram	4\$/kg (Avustralya'da 2000 yılı kullanımı 80 ton)
Kuru Thymus	3\$/kg (Avustralya'da 2000 yılı kullanımı 110 ton)

Türkiye'den yılda tahminen yaklaşık 30 ton kadar kekik yağı ihrac edilmektedir. Kekik yağı tesisleri Ödemiş, Aydın, Alanya, Anamur, Mersin, Silifke ve Hatay-Dörtöyl'de bulunmaktadır.

Uçucu yağlar çok sayıda uçucu bileşiğin karışımlarıdır. Uçucu yağların ve kekik yağının analizi için kullanılan en güvenli yöntem Gaz Kromatografisi/Kütle Spektrometrisi (GK/MS) yöntemidir. Bu yöntemle kekik uçucu yağı içindeki bileşenler ve oranları saptanabilir. Ticarete konu olan karvakrol bu yöntemle belirlenir. Origanum yağının dünya piyasasındaki değeri, içindeki karvakrol oranıyla doğru orantılıdır. Ülkemizin en büyük Origanum yağı ihracatçısı olarak faaliyet gösteren Aksu Gıda San. ve Tic. Ltd. Şirketi %70-80 karvakrol içeren Origanum yağının dünya pazarlarına bir kilosu 44-50 \$'dan (Türkiye'den çıkış fiyatı) pazarlamaktadır. Kekik yağının Yeni Zelanda'da spot fiyatı ise 65.5\$/kg kadardır.

Kekikte bugün için pazarlama problemi görülmemesine rağmen üretici pazarını üretime başlamadan önce bulmalı ve ileride herhangi bir pazar problemi ile karşılaşmamak için kekiğini pazarlayacağı firmalarla sözleşmeli üretim yapılmalıdır. Bu yolla hem ürün planlaması yapılarak ihtiyaçtan fazla üretim yapılmasına hem de üreticinin ileride herhangi bir pazar problemi ile karşılaşmasına engel olunacaktır.

Pazarlama konusunda yeni gelişmekte olan internet ortamı müteşebbislere büyük imkanlar sunmaktadır. Her türlü kekik ürünü, tanıtımı, pazarlama olanakları internette ayrıntılı olarak bulunabilmektedir. Kekik internet ortamında canlı bitki (saksıda), tohum, fide, kekik yağı, ilaç olarak, soslarda, kozmetikte, veterinerlikteki kullanım alanlarına göre satışa sunulmakta ve pazarlanmaktadır.

YARARLANILAN KAYNAKLAR: Anonim. 2002 Ege ihracatçıları Birliği Kayıtları. Ege İhracatçıları Birliği. İzmir.
Ceylan, A. 1997 Tıbbi Bitkiler-II (Uçucu Yağ Bitkileri). Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Yayını No:481. Bornova, İzmir.
Davis, P.H. 1982. Flora of Turkey and East Aegean Islands. Vol. 7. Edinburgh University Press, Edinburgh, England
Güngör Uyankı, F. 2002. İzmir kekiği (Origanum onites L.) Geliştirilmiş Klon Hatlarının Kula Şartlarında Agronomik ve Kalite Yönünden Karşılaştırılması. Doktora Tezi. Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü. 2002 Ankara.
Kaya, G. Tarım ve Köyişleri Bakanlığı. Ankara.

KARACAOĞLAN'A

Erhan ÇATALTAŞ

Deva bulamadım dizim ferine
Sevgiyi, dostluğu gömdük derine
Ela gözlü nazlı yarin yerine
Kalbimize taktık pil Karac'oğlan

Yünü kırkmıyorlar örmemek için
Peşkir dokunmuyor dürmemek için
Dünya ahvalini görmemek için
Çektirsem gözüme mil Karac'oğlan

Derler ki kulağı deliktir yerin
Önüne geçilmez kötü kaderin
Sözünü bilmeyen Celasun erin
En büyük düşmanı dil Karac'oğlan

Hadinide bizim eller hadini
Boş yere komazlar yiğit adını,
Erini sevmeyen nadan kadını
Gönül defterinden sil Karac'oğlan

Gönül sıla için yanar tutuşur
Gül dalına bülbül konar ötüşür
Bu milletten nice "ATA" yetişir
Bunu böylecene bil Karac'oğlan

ÇOCUKLARIMA

(Geçen sayıdan devam)

Em. Öğ. Mustafa KABASAKAL

Ahmet Bey, karısı Fatma'yı da İstanbul'a getirtmiş; oğullarına da Ağın yazlığında satın aldığı toprakları işletmek ve burada yurt kurmak üzere emir vermiştir.

Beş yıl sonra oğlu Osman'a Hac'ca gitmesi için para göndermiştir. Hacı Osman, Hac'dan dönüşünde İstanbul'da babası ve annesiyle görüşmüş; babası Ağın'da minareli bir cami yaptırmasını, Üçdüt denilen yerde bir su çıkarmasını, uygun yerlerde hayırlı işler yaptırmasını istemiştir. Bu işler için ona büyük ölçüde para vermiştir.

Hacı Osman, Ağın'a döndükten sonra babasının isteklerini yerine getirmiştir. Ağın'daki Aşağı Cami'nin yerinde ilk minareli camiyi, Üçdüt'teki çeşmeyi, Kopinik ile Mineyik (Dürümlü) köyleri arasındaki kaldırımlı yolu, çeşmeyi yaptırmıştır. Arapkir Çayı üzerinde bir köprü yaptırma girişiminde bulunmuşsa da parasının bitmesi ve o sırada babasının ölümü nedeniyle köprünün bitirilmesi sağlanamamıştır. (Bu köprünün kalıntıları bugün Baraj Gölü'nün altında kalmış durumdadır. H.K)

Ahmet Bey, 1654 yılında doğmuş, 1725 yılında yetmişbir yaşında iken ölmüştür.

Ahmet Bey, vücutça güçlü olduğu kadar, oldukça bilgili ve dinine bağlı bir insanmış. Bugün var olan yapıtlardan da iyiliksever bir kimse olduğu anlaşılmaktadır. Çok doğru, güvenilir bir kişi olduğunu, otuz yıla yakın bir süre saray Vekilharçlığı'nda kalabilmesiyle kanıtlamıştır.

Amcalarından Ahmet Ağa'yı da kilerci olarak saraya aldirtmiştir. Ağın'da ilk evi, Hacı Osman ile Kilerci Ahmet Ağa'nın oğlu Hacı Mehmet yaptırmıştır. Bundan son-

ra, eski köydeki halk, yavaş yavaş Ağın'a taşınmak suretiyle bugünkü Ağın'ı oluşturmuşlardır.

Hacı Osman

Hacı Osman, geniş omuzlu, güçlü bir adamdır. Köy hocasında okumuştur. Öğrenimi noksandır. Ancak, sofu bir insandır. Özel hoca getirterek oğlunu okutmuştur. Küçük oğlu Halil, pehlivan denecek kadar güçlü ve korkusuzdur. En küçükleri olduğu halde evin yönetimini üstlenmiştir.

Hacı Osman, babası yardımıyla edindiği mülkler ve araziye bir katı kadar eklemeler yapmıştır. Üçdüt Çeşmesi önünde ne kadar tarla varsa almıştır. Bundan ayrı, Üçdüt yolu üstünde "Osmanağa'nın Suyu" altındaki tarlalar da Halil zamanında elde edilmiştir.

"Mezat"taki çakıl yığınının ark'a kadar, iki yol arasında ve bu gün Müderris Hoca, Ali Efendi oğlu Kadir, Kulunçgil'in Selman ve Hatice, Hayırlı oğlu Hasan ve Ahmet mirasçıları elindeki bağların hepsi; yine Mezat'ta "Kaldırım" yerindeki, Mustafa Çavuş, Kepekçi Mehmet Efendi, Ali Rıza, Faris, Hacı Mustafa Efendi ve Bevvap oğlu İbrahim Efendiye ait bağların tümü; Hacıgilin Mezarlık yanındaki Saka Oğullarına ait bağlar; Peğler arkı altında, Hacıgil'in evlerin önünden kaldırıma kadar uzanan bahçeler ve yine o yoldan Hacı Kavas'ın bağına kadar uzanan bahçeler; Peğler'deki bağlar; sözün kısası daha birçok yerlerdeki tarlalara ve kavaklıklara sahip oldular.

(4) Soy zincirinde (x) işaretli

Ne yazık ki, bu mülkler, gerek kalıtım nedeniyle ve gerekse güzel yönetilememek yüzünden başkalarının eline geçmiş, bugün Kabasakal torunları elinde bu toprakların yüzde biri bile kalmamıştır.

Yine bu kökten ve beşinci kuşaktan, Halil'in oğlu Mehmet ⁽⁴⁾ öğrenim ve bilime hevesli olarak öğrenim için Mısır'a gitmiş; öğrenimini tamamladıktan sonra yurda dönerken Halep'te ölmüştür.

Mehmet, daha altı yaşında iken kitapları karıştırır bu "kara kuru şeyler" nedir diye sorarmış. Birgün babası Halil'e aynı soruyu sorunca, babası, "*Oğlum seni hocaya götüreyim okutsun*" demiş. Mehmet, bir yıl içinde güzel Kur'an okumayı öğrenmiş ve sonuna kadar okuyup bitirmiştir.

Evimizdeki kitaplar arasında bulunan ve adı geçen Mehmet'e ait bir kitabın boş sayfalarına yazdığı ailemiz tarihçesini ve kendisine ait özgeçmişi okumuştum. Bura kadar aktardığım bilgiler için onun yazdıklarından yararlandım. Benim yaptığım soy zinciri, babası Halil zamanına kadar, Mehmet Efendi tarafından saptanmıştır.

Ömer

Ahmet Bey'in dördüncü oğludur, Ömer, yaşamını yaylalarda geçirmiş, doksan yaşına kadar yaşamıştır. Oğlu Ali, çok tembeldir. At sırtında gezer, babasından kalan mirası satıp yerdi. Ali'nin oğlu Ahmet, babasına benzememiş; birçok arazi edinmişti. Çiftliğini geliştirdi. Güzel bir ev yaptırdı. Ancak, ölümüyle mülkleri dört mirasçı arasında paylaşıldığından oğlu Ömer sıkıntıya düşmüştür. Durum bugünlere kadar devam etmiş, torunlarından gözleri görmeyen Ali Hacıgül, bu yoksulluğun zoruyla bir-iki arkadaşıyla, beş-on

liranın açgözlülüğüyle bir jandarma erini öldürmüş, cezasını çekmiştir. Hapisten kurtulduktan sonra oğlu Neşet'i de alarak Adana yöresine gitmiş ve kaybolmuşlardır.

İsmail

Ahmet Bey'in oğullarından ikincisidir. İsmail, yaptığı işin zorluğu ve güçlüğü nedeniyle ancak, elli yaşına kadar yaşamıştır. Bununla birlikte çocuklarına epeyce para, eşya ve arazi bırakmıştır.

Oğlu Osman, çiftçilik yapmış, rahat bir yaşam geçirmiş ve altmışsekiz yaşında ölmüştür.

Osman'ın iki oğlundan, Hasan, çocuk bırakmadan ölmüştür. Öteki oğlu İsmail, kalan mülkleri iyi yönetmiştir. Öldüğünde malları, iki oğlu ve iki kızı arasında paylaşılmıştır.

İsmail'in oğlu Osman, İsmail ve Hasan adında iki oğul bırakmıştır. Öteki oğlu Mehmet'in Yusuf adlı bir oğlu olmuşsa da evlendikten beş ay sonra ölmüş, çocuğu olmamıştır.

Osman'ın öteki oğlu İsmail'in Ali, Ayşe, Ahmet, Fatma, Osman adında beş çocuğu olmuştur. Bunlardan Ali (Onbaşı)⁽⁵⁾ çok zeki bir adamdı. Babası ölürken kardeşleri çok küçüktü. Bu nedenle gençliğini bu çocukları yetiştirme uğruna yıprattı. Miras ortakları malları paylaştıkları zamanda Ali çalışamayacak durumda idi. Bu nedenle ömrünü yoksulluk içinde, altmışaltı yaşında bitirdi.

Ali'nin (Onbaşı) İsmail adında bir erkek çocuğu olmuş; ancak on yaşında iken ölmüştü. Hanife adındaki kızı, Vahşen'e gelin gittikten sekiz ay sonra Fırat Nehri'nde boğulmuştur. Kızlarından Emine, Hacı Osman'ın altıncı kuşağından Ali'nin oğlu Mustafa ile öteki kızı Ayşe, Mustafa'nın kardeşi Mehmet ile evlenmişlerdir.

(5) Dedemiz.

Mustafa'nın; Hüseyin, Ümmügülsün, Ahmet, Hacı Osman, Şadan adında beş; Mehmet'in; Mahmut, Hatice, Ali adında üç çocukları olmuştur.

Ali'nin (Onbaşı) amcası Hasan; yunmuşak huylu iri yapılı bir adamdı. Ancak, kalıbına göre hiç gücü yoktu; hiç çalışmazdı. Kendisi namaz ve niyaz ile uğraşırken, karısı çalışır, yoksulluk ve sıkıntı içerisinde yaşarlardı. Ümmügülsün, Fatma, Emine adında üç kızı vardı.

Sarı Mehmet

Sarı Mehmet, Kabasakal'ın oğullarından en uzun boylusuydu. Saçı, sakalı sarıydı. Oldukça güçlü ve çalışkandı. Çiftlikle uğraşır ve çok ürün üretti. Oğulları Ahmet ve İbrahim de kuvvetli ve çalışkandı. İbrahim, çok para kazandı. Mülkleri ve toprakları çoktu. Ölümünde bir oğlu kalmıştı.

Ali adındaki bu adam tembeldi. Babasından kalan araziye satıp yerdi. Öldüğünde geride bıraktığı mallar Emine adındaki kızına kaldı.

Ahmet, İbrahim'den daha zengin olmuştu. Çok eliaçıktı. Oldukça okumuş, hem de dindardı. Çocukları Mustafa ve Rabia'yı da okutmuştu. Kırkbeş yaşında öldü.

Oğlu Mustafa, babasına yararlı bir oğul oldu. Çalışkan ve işbilirdi. Kendisine kalan mallara bir kat daha ekledi. Öldüğünde altmışiki yaşındaydı. Mehmet ve Abdurrahman adlarında iki oğlu vardı. Abdurrahman evlendikten dört ay sonra ölmüştür. Çok güçlü ve yakışıklıydı.

Oğlu Mehmet, orta boylu ve şişmandı. Çok kuvvetliydi. Onaltı yaşında evlendi. Dört oğlu oldu. Ali ve Abdurrahman adındaki oğulları, çiçek hastalığından öldüler.

Mustafa adındaki en küçük oğlu, aslan gibi kuvvetliydi. Çok güzel ve etkili bir se-

si vardı. Okur yazardı. Çok sayıda hayvan beslerdi. Ata binmede ustaydı. Çiftçiydi. Zengin olamamıştı; ancak, iyi geçinirdi. Otuzaltı yaşında Rus savaşına katılmış; savaştan döndükten sonra altı ay sonra, kırk bir yaşında iken ölmüştü. İkisi erkek dördü kız, altı çocuğu olmuştu. Oğullarından Mehmet, çocuk kazanmadan ölmüştü. Alibaz, tembel olmakla birlikte inatçı, titiz bir adamdı. Çocuklarına gün güneş göstermezdi. Arazi satarak ömrünü geçirmişti. Öldüğünde kırkbeş yaşındaydı.

Alibaz'ın Mustafa ve Mehmet adında iki oğlu vardı. Bunlar, analarının çalışması ve çabalarıyla büyüdüler. Mustafa evlenmiş çiftçiliğe başlamıştı. Çalışkan ve güçlü idi. Mutlu bir yuva kurmaya çaba harcadığı sırada Birinci Dünya Savaşı çıktı. Mustafa da savaşa katıldı. Ne yazık ki, şehit oldu. Eşi ve oğlu Ali Rıza, annesi ve küçük kardeşi kimsesiz kaldılar. Annesi öldü. Eşi, Ali Rıza'yı alarak kardeşinin yanına gitti. Kardeşi Mehmet, dayanılmaz yoksulluklara düştü. Sonunda geçimini sağlamak üzere, onaltı yaşında gurbete gitti. Adana yöresinde Ermeniler tarafından boğazlandığı haberi duyuldu. Bugün Sarı Mehmet'in soyunu sürdürecektir Ali Rıza'dan başka kimse kalmamıştır.

Osman Soyu'nun Tarihçesinin Geri Kalan Kısmı

Dördüncü kuşaktan Halil'in öbür oğlu Mustafa, ahlak ve tutumuyla onurlu bir adamdı. Vücutça da çok gürbüzdü. Yaşamını mutlulukla geçirmiş; kimseyi incitmemişti. Çiftçilikten oldukça zengin olmuştu.

Değirmendere denilen yerde bir değirmen yaptırmıştı. Ancak, değirmenin arkı uçmuş olduğundan zamanımıza kadar ayakta kalamamıştır.

Mustafa, yetmiş yaşında ölmüş; Mehmet, Hüseyin, Süleyman adında üç oğul bırakmıştır. Bunlardan en küçüğü olan Mehmet, öğrenime çok düşküncü.

(Devam edecek)

KARDAŞA ÖZLEM

Ümmü Gülsün AŞLAKÇI

Ne kara gündü o oniki ocak,
İçimizdeki sevgin hep kalacak
Sanma ki dünyadakiler unuttu seni
Onlar ölene dek "KARDAŞ" diye yanacak.

Eşin "Harun'um!" der, yavruların "Babam!"
Bacın, kardaşın "KARDAŞ!" der yanar
Durmadan kanar içimizde yaran
Akar hasretinle "HOZAKPURLUM!" der.

Mezarlar yapıldı, ana-oğul yanyana
Anam, babam "YAVRUM!" deyip saçını yoldu
O zalim hastalık seni mi buldu?
Kabrın der artık "O benim oldu!"

Ağabeyim, selam söyle anama-babama
Yatağınız nur, yeriniz cennet ola
Ben de daim yalvarırım Mevlama
Tanrı'nın rahmeti hep üzerinize ola.

12 Ocak 2003

BAĞ, BADEM, CEVİZ PROJESİ

Fevzi ŞENER

Ziraat Yüksek Mühendisi

(Geçen sayıdan devam)

B) Toprak Şartları:

Toprak ile asma arasında çok yakın bir ilgi vardır. Çünkü toprağın verimliliği asmanın hasılatı üzerine çok büyük tesir etmektedir. Aslında asmanın özel bir toprak isteği yoktur ve bu konuda asma fazla müşkülpesent değildir. Hemen hemen her toprakta yetişir. Fakat asmanın iyi büyümesi ve bol ürün vermesi için toprağın sıcak, yumuşak, derin ve bilhassa ince köklerin yayıldığı yerde toprağın kuru olmaması ve gıda maddelerinin bol olması gerekir.

İlçemiz toprakları, büyük toprak grubu bakımından, aliviyal, koliviyal, kahverengi, kırmızı-kahverengi ve kahverengi-orman toprakları gibi gruplarla temsil olunurlar.

Aliviyal topraklar, Baraj Gölü teşekkülünden önce Miran çayı, Arapkir çayı ve Fırat nehri kıyılarında teşekkül etmiş, çok verimli, yılda iki hatta üç ürün alınabilen, deyim yerindeyse Mezopotamya toprakları mevcuttu. Fakat onu yitirdik.

Koliviyal topraklar ise, etek arazi pozisyonunda olan yörelerde mevcuttur. Öğrendik, Kurtuluş, Şenpınar, Akpınar, Yenipayam, Samançay köy ve mahallelerinde çok az da olsa gölün yamaçlarında kaldı. Ki bu bölgeler asma için çok uygundur.

Kahverengi topraklar, en büyük sahayı işgal eden bu grup topraklar, açık beyazdan koyu kahverengi tonuna kadar çeşitleri mevcuttur. Kireççe çok zengin, organik maddece çok fakir topraklar olmasına rağmen bağ için uygun topraklardır. Beyelması vadisi, Ağın merkez, Şenpınar, Akpınar yamaçları bu gruba örnektir.

Kırmızı-kahverengi topraklar (F) yüksek düzlerde teşekkül etmiş topraklardır. Kireçli olmalarına rağmen demirce çok zengindirler. Yani bağ tesislerinin bu topraklar üzerinde kurulması çok isabetli olur.

Ağın merkez, Beyelması, Gümüşlü, Bademli

Pul, Salkımlı, Başpınar ve Akpınar köy ve mahalleleri düzlerinde bu topraklar çok büyük sahaları kaplar. Rutubeti çok güzel muhafaza ettiği için bağ için en ideal olanıdır.

Jeolojik yönden bakıldığında, ilçemiz topraklarının, miyosen ve pliyosen devirlerinde teşekkül etmiş kireççe çok zengin, hatta marn (%15'den fazla kireçli toprak) karakterinde topraklar olduğu görülmektedir. Kirece en mukavim bitkiler bağ, badem ve kayısıdır. Bu bakımdan bu yörede yetiştirilen bağlardan çok iyi verim alınmaktadır.

C.Bağ Marazları ve Özellikleri:

Bir asmanın ürününe ve kalitesine tesir eden en önemli faktörlerden biri de bağın yeri ve ısınma kabiliyetidir. Bölgemiz için en uygun bağ sahaları güneye bakan (güney marazı) yamaçlarıdır. Buralarda daha ziyade erken olgunlaşan çeşitler yetiştirilmelidir. Tepe ve sırtlara dikilen bağlar, ovalardaki bağlara nazaran daha çok tercih edilirler. Çünkü bu yerler hem kolay ısınır hem de kalite itibarı ile daha iyi üzüm verir. Bağ marazlarının ve yerlerinin üzümün kokusu ve aroması üzerine müspet yönden etkisi olduğu ilmen tespit edilmiştir.

Örneğin Hastek'in (Yenipayam) çağıl asması üzümündeki o güzel koku ve aroma, bağların iyi ısınmasından ve güney marazında olmasından ileri gelmektedir.

Yukarıda kısaca özetlemeye çalıştığım, asma için gerekli teknik özellikler bölgemizde fazlasıyla mevcuttur. Öyleyse bağ tesisi kurmada hiç şüpheye düşmeden karar verebiliriz. Zira arazilerimizin mevki ve şartları ve olduğu gibi kullanılması halinde asma için gerekli olan tüm şartları taşımaktadır.

Şimdi bunları böyle tespit ettikten sonra gelelim bağcılığın şu andaki durumlarına ve yapmamız gereken işlemlere.

AĞIN ve YÖRESİNDE GELİR GETİRİCİ ÜRÜNLERDEN YÖREMİZE ÖZGÜ ÜZÜMÜN DİKİMİ, YETİŞTİRİLMESİ, BAKIMI, HASADI ve PAZARLAMASI:

1.YÖREMİZ BAĞCILIĞI:

a.1950'lere Kadar Olan Dönem:

Bu dönemde ilçemiz halkı geçimini tarıma bağlı olarak sürdürmekte idi ve de tarımın tüm kollarında faaliyet gösterirdi. Her evin küçük çapta hayvancılık, tavukçuluk, arıcılık, ipek böcekçiliği, kuru tarım (buğday, arpa, nohut, mercimek vs.) sulu tarım alanında pamuk, çeltik, her türlü sebze ve yine her çeşit meyve (elma, armut, kayısı, vişne vs.) ile özellikle bağ, badem, ceviz ve dut gibi meyvelerin geniş ölçüde tarımı yapılmakta idi. İşte bu dönemlerde ülkemizde henüz şeker fabrikaları yeterli olmadığından, halk tatlı ihtiyacını dut ve üzümde elde edilen pekmez, pestil, dut unu, cevizli üzüm sucuğu ile karşılardı. Bunun için de halkımız dut ve üzüme dolayısıyla da bağcılığa ve dut bahçelerine çok önem veriyordu. Her aile kendi ihtiyacından fazlasını satarak, kendisinin yetiştiremediği yiyeceklere ve ihtiyacı olan elbise, ayakkabı ve diğer gıda maddelerini (zeytin, şeker, çay vs.) temin ederdi.

Düşünebiliyor musunuz, pamuğu kendisi eker, yetiştirir, hasadını yapar, çırcılar, tokmaklara atar (tel haline getirilir), çıkıklarda eğirerek iplik elde edilirdi. İplikler bir çok işleminden geçirilir; çözülür (dokuma için desen verilmesi), el kuyularına takılır, dokunarak bez haline gelirdi. Bunlar daha sonra basma ve gömleklik kumaş olarak da dokunurlardı. Yani ekiminden bez haline gelene kadar hepsini kendisi yapardı.

Bu dönemde bağcılığa da çok önem verilmişti. Bağları daha ziyade güney yamaçlara dikmişlerdi ve bu, tamamı ile makinesiz el ve kol kuvvetiyle yapılırdı. Sıravari dikim yoktu, genellikle susuz çok az kısmı sulu idi. Sulu bağlar sulama kanalları için sıraya dikilmişti. Bağların verimleri çok yüksekti zira çok iyi bakılırdı. Güzden tüm bağlar ahır gübresi ile gübrelenirdi. Zaten fenni gübre yoktu. İlkbaharda kazmalarla omcaların kökleri açılır, ince (tuncik) kökler kesilir, budanır, daha sonra serpeneye (herək, so-

pa) sarılır, kısırları alınır yani üzüm olmayan sallar koparılırdı. Bir sonraki yılın çubuklarının daha kuvvetli olması için kesinlikle kısır alma işlemi yapılır ve hasada kadar bağın bakımı yapılırdı. Dolayısıyla verim çok yüksek olurdu.

Öyle ki; o yıllarda dekardan alınan üzüm miktarı maksimum noktadaydı. Türkiye ortalaması 200-250 kg/dekar olmasına karşın, bölgemizden 300-350 kg/dekar ürün alınırdı.

Şıralık üzümlerden pestil, pekmez, sucuk, tarhana vs. yapılırdı. Fazlası satılırdı. Verim yüksek olduğu için elde edilen ürün her zaman ihtiyaçtan fazlaydı. Kışlık üzümlerin hasadı çok sonra yapılırdı. Çünkü sonbaharın sonuna kadar kışlık üzümlerin taze kalması açısından bekletilirdi. Kış ortasında fiyatların şehirde en yüksek olduğu dönemlerde atlara yüklenerek pazara götürülür ve çok iyi para kazanılırdı. Ve de yöre halkı bağcılıktan elde ettiği kazancı ile diğer ihtiyaçlarını karşılardı.

b. 1950'lerden Günümüze Kadar Olan dönem

Bu dönemde Türkiye genelinde olduğu gibi ilçemiz de çok erken dönemlerde göç vermeye başladı. Askerlik hizmetini yapıp dönen gençler gurbetin yolunu tuttu, oralarda kolaylıkla iş buldu. Döndü evlendi, gitti evini tuttu ve çoluk çocuğunu şehirde büyüttü ve çocuklar köylü olmaktan çıktı. Dolayısıyla geçimini topraktan tarımdan sağlayan nesil bu defa başka sahalara yöneldi.

Yeni nesil okudu, çok çabuk hayata atıldı. İlkokulu bitirdi iş buldu. Ortaokulu bitirdi iş buldu. Üniversiteyi bitirdi kendi sahasında iş buldu. Doktor oldu, hakim oldu, mühendis oldu ve böylece şehre yerleşti. Artık kendi ilçesinde kendi köylerine sadece yıllık izinlerinde gider oldu. Dolayısıyla köyde kalan anne-baba ancak kendi ihtiyacını karşılayacak kadar olanı ekip biçmeye ve de mecbur olduğu işleri yapmaya başladı. Sonuç olarak tarım arazileri işlenmez oldu. Ailenin 50 dekar yeri varsa 5 dekarını ekip biçiyordu. Buna rağmen bağ ve bahçelerini imar etmeyi ihmal etmediler. (Devam edecek)

ANNEMİN ARKASINDAN

Meltem Niksarlı ALTINOK

Nasıl bir yolculuk bu hâlâ dönmedin
Bugün tam ellibir gün oldu ANNEM
Hiç düşünmez misin merak ederim
Sen böyle sorumsuz olmazdın ANNEM.

Telefon ederim cevap vermezsin
Gelirim yollara çıkmazsın ANNEM
Günlerdir sesini bekler dururum
Sen beni habersiz koymazdın ANNEM.

Mehtap'ım der beni nasıl severdin
Günleri sayar yolum gözlerdin
Kaç gece kalsam da doymadım derdin
Demek ki bana doydu mu ANNEM.

Neredesin hâlâ çıkmaz senden ses
Dönülmez yollara mı gitmişsin ANNEM
Hani beni çağır mıştın bak geldim
Yeter artık evine dönsene ANNEM.

Allahıma sonsuz şükürler ettim
Sabahı dört gözle bekledim ANNEM
Gün ışıyınca hadi gidelim dedim
Sabret biraz gideriz dediler ANNEM.

Sen üzülmemeye dayanamazdın
Ağlasam bana hiç kıyamazdın
Böyle şakaları sen yapamazdın
Perişan halimi görsene ANNEM
Şaka yaptım de ne olur dönsene ANNEM.

Onsekiz Ocakları hiç unutamam
O gün acı haberin gelmişti ANNEM
Hastadır o dedim inanamadım
Beni görmeden gitmezsin sandım
Malatya yolları bitmedi ANNEM.

Dualar okudum, adaklar yaptım
Hiç biri fayda etmedi ANNEM
Gelince seni evde bulamadım
Duydum ki yoğun bakımda yatıyor ANNEM.

Kimseler benimle hiç konuşmadı
Acı haber vermeye yanaşmadı
Bir türlü inanmak istemiyordum
Ama sanki içime doğmuştu ANNEM.

Sonunda acı gerçeği söylediler
İçimi bir yangın kapladı ANNEM
Gözlerim kör oldu sanki zindana düştüm
Bana nasıl bir acı tattırdın ANNEM.

Nasıl alıştırdım ben sensizliğe
Yokluğunla herşey silindi ANNEM
Sensiz herşey anlamını yitirdi
Karanlıklar içinde boğuldum ANNEM
Dünyalar başıma yıkıldı ANNEM.

Yalan mıydı beni sevdiğin meğer
Mehtap gelmiş diye kalkmadın ANNEM
Eğildim alnından öpmek istedim
Yüzünü çevirip bakmadın ANNEM.

Soğuk mermerlere atmışlar seni
Gül yüzün sararıp solmuştu ANNEM
Ağladım, bağırdım feryatlar ettim
Sen beni hiç mi hiç duymadın ANNEM.

Evimizde mahşeri bir kalabalık
Herkes senin için ağlıyor ANNEM
Artık ne yaptığımı bilemiyorum
İçime kor düştü yanıyor ANNEM.

Her yerde senin hatıraların
Her şey koyduğun gibi duruyor ANNEM
Misafirlerine pasta yapmışsın
Bana da kismetmiş yemesi ANNEM.

Gücüme gidiyor böyle gidişin
Ben sana daha doymadım ANNEM
Anlaşıldı çaresiz bu terkedişin
Ellerim, kollarım bağlandı ANNEM.

Sen beni kimlere emanet ettin
Kiminle teselli bulayım ANNEM
Kimlere sarılıp da ağlayayım
Eller senin gibi kokar mı ANNEM.

Kime desem anlatsam celtlerimi
Herkes senin gibi yanar mı ANNEM
Kim beni sen kadar anlayabilir
Sevgini kimlerde bulayım ANNEM.

Anladım artık ebedi ayrıldı yollarımız
Gel demekten bana usandın ANNEM
Bilseydim bir daha dönmeyeceksin
Gelirdim yanından gitmezdim ANNEM
Seni azraile vermezdim ANNEM.

Daha ne günler yaşayacaktık
Seni ben doyunca sarmadım ANNEM
Gelecektin beraber oturacaktık
Sana ben doymadım, doyamadım ANNEM.

Yıllardır sana şiir yazarım
Bitmedi benim gurbetim ANNEM
ÖZLEDİM, ÖZLEDİM, ÖZLEDİM SENİ
HASRETİM, HASRETİM, HASRETİM ANNEM.

Yaşaman için neler yapmazdım
Canımı istesen verirdim ANNEM
Gözümü kırpmadan ölüme giderdim
Seni topraklara vermezdim ANNEM.

Günlerdir yemedim ve uyumadım
Ben sana susadım hasretim ANNEM
Bu hasret, bu özlem hiç bitmeyecek
ANLADIM ARTIK DÖNMEZSİN ANNEM...

DERNEKLERDEN HABERLER

• ANKARA - AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ

30 Mart 2003 tarihinde Ankara Hoşdere Caddesi 41/2 No'lu kendi dairesinde toplanan olağan genel kurulda aşağıdaki üyeler yönetim ve denetim kurulları asil ve yedek üyeliklerine seçilmişlerdir.

Yeni kurul üyelerini kutlar, çalışmalarında başarılar dileriz.

Yönetim Kurulu Asil Üyeleri:

- 1- Ahmet DEVİREN
- 2- Ahmet ÇETİN
- 3- Mustafa GÜZEL
- 4- Mevlüt ÖKSÜZOĞLU
- 5- Ömer ÖZTÜRK
- 6- Samettin AKBAŞ
- 7- Hasan KARATEPE

Yönetim Kurulu Yedek Üyeleri:

- 1- Bican UYANIK
- 2- Onur ONAT
- 3- İ.Hakkı AKBAŞ
- 4- Mehmet UĞUR
- 5- Nevzat UYSAL
- 6- Mustafa ONARLIOĞLU
- 7- Zeynep YILMAZ

Denetim Kurulu Asil Üyeleri:

- 1- Ruhi SERTTAŞ
- 2- Mehmet GÜNDOĞDU
- 3- Oktay YILMAZ

Denetim Kurulu Yedek Üyeleri:

- 1- Kemal GÜLİTER
- 2- Şerafettin ASLAN
- 3- Hakan ATALAY

• İSTANBUL-AĞIN KÜLTÜR ve YARDIMLAŞMA DERNEĞİ

Geçen sayımızda olağan genel kurul toplantısını yaparak yeni yöneticilerini seçtiğini bildirdiğimiz İstanbul Ağın Derneği'nde meydana gelen istifalar sonucu, 16.04.2003 tarihi itibarıyla yeni yönetim kurulu şu üyelere oluşmuştur.

- 1) Başkan : Ahmet SAMUR
- 2) İl. Başkan: Mustafa ASLAN
- 3) Sekreter : Ergin ASLAN
- 4) Sayman : Kemal ERDOĞAN
- 5) Üye : Fatih AYDEMİR
- 6) Üye : Hatice MURAT

Yeni kurul üyelerini kutlar, başarılı çalışmalar dileriz.

• ŞENPINARLILAR'A AÇIK MEKTUP

Sevgili Şenpınarlılar,

Şenpınarlılar Kültür ve Dayanışma Derneğimiz 1999 yılında kurulmuş ve ilk genel kurul toplantısını 15.02.1999 tarihinde yaparak çalışmalarına başlamıştır.

Şenpınarlılar Kültür ve Dayanışma Derneğimiz Ağın-Şenpınar arası 4 km. uzunluğundaki yolun asfaltlanmasını sağlamıştır. Şenpınar içi cadde ve sokakların büyük bir bölümü beton ve parke taşı kaplanarak cadde ve sokaklarımız çamurdan kurtarılmıştır. Okul kompleksinde gerekli düzenlemeler yapılarak, çocuk oyun bahçesi, gençlerimizin sportif çalışmalarına imkan veren düzenleme, okuma odası, yaz akşamlarında mesire yeri, çeşitli eğlenceler tertip edilerek hemşehrilerimizin hoş vakit geçirmeleri sağlanmıştır.

Ancak köyümüze, köylümüze, halkımıza yapacağımız hizmetler yukarıda anlatılanlarla sınırlı kalmamalıdır. Yapacağımız daha çok işlerimiz vardır. Yarım kalan yollarımızın tamamlanması, su arklarımızın yapılması, mezarlık duvarının tamir edilmesi, içinin temizlenmesi, yağlı boyasının yapılması, Hakko'ya köyümüze yakışır vaziyette bir WC'nin yapılması gibi. Bunun için derneğimize sahip çıkalım, gençlerimizi dernek çatısı altında toplayalım, dernekte görev almalarını sağlayalım ve dernek merkezimizi Şenpınar'a taşıyalım.

Şimdiye kadar Şenpınar'da küçümsenemeyecek işler yapıldı. Camimizin bitişiğindeki binamız, mezarlık duvarı, minare, gasilhane, su şebekesi, kanalizasyon vb. hizmetler. Bu hizmeti yapanlara, maddi ve manevi katkıda bulunanlara sonsuz teşekkürler ediyorum. Allah hepsinden razı olsun diyorum ve yine diyorum ki güzel beldemize, güzel halkımıza bu hizmetler azdır, gelin birlik ve beraberlik içinde olalım, daha büyük projelere imza atalım. Sen, ben demeyelim, biz diyelim. Güzel beldemize, kadirşinas halkımıza en iyi hizmetleri vermek umuduyla hepinize sağlık ve mutluluk dolu bir yaşam diliyorum, aziz hemşehrilerim.

BANKA HESAP No:

Ziraat Bankası Akay Şb. 519765

Ziraat Bankası Emek Şb. 398798

İ.Hakkı AKBAŞ
Dernek Başkanı

•BAKIR MADENLİLER

DERNEĞİ'NİN YARDIM İSTEĞİ:

Ankara'da faaliyet gösteren Bakır Madenliler Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği'nden aldığımız 10 Ocak 2003 tarihli yazıda, dernek-

lerinin bağımsız bir lokale kavuşması için para yardımında bulunacak hemşehriler için T.C. Ziraat Bankası ANKARA/Necatibey şubesinde açtıkları 30440/354892 No'lu hesaba havale yapmaları; ayrıca, evlerinde ihtiyaç fazlası giyim eşyası bulunan hemşehrilerden de, MADEN'deki ihtiyaç sahiplerine dağıtılmak üzere (Ambarlar Yolu, Beyaz Saray Apt. 10/8 Sıhhiye/Ankara) adresine ya da 0 312 230 00 78 - 231 67 01 nolu telefonlara) bilgi vermeleri Yönetim Kurulu Bşk. Nuri Özbek tarafından bildirilmiştir.

Yardımsever hemşehrimizin ilgilenmeleri dileğiyle.

•ELAZIĞ DERNEĞİ

Elazığ'da faaliyet gösteren AĞINLILAR KÜLTÜR-TURİZM-TANITMA ve YARDIMLAŞMA DERNEĞİ'nden alınan 24.04.2003 tarihli yazıda, yeni Yönetim Kurulu'nun şu kişilerden oluştuğu bildirilmiştir.

- 1) Başkan : H. Günerkan AYDOĞMUŞ
- 2) II. Başkan : Tan YILDIRIM
- 3) Sekreter : Yusuf EJDEROĞLU
- 4) Muhasip : Mustafa GEDİKOĞLU
- 5) Üye : Mehmet SERTTAŞ

Lokal ve Derneğin Yeni Yeri: İzzetpaşa Mah. Hürriyet Cad. No:5 Kat:2, Daire:2 ELAZIĞ

Tel: 0 424 238 58 53

Faks: 0 424 212 65 64

Dernek Başkanı: 0 424 218 24 24

Yeni Yönetim Kurulu üyelerini yürekten kutlar, görevlerinde başarılar dileriz.

AĞIN'LA İLGİLİ HABERLER

• ANKARA-AĞIN DERNEĞİ BAYANLAR GRUBU'NUN DÜZENLEDİĞİ ANNELER GÜNÜ NEŞELİ GEÇTİ

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Bayanlar Grubu, 11.05.2003 Pazar günü Ankara Hakimevi salonunda bir **AĞIN GECESİ** düzenlemiştir. Ankara'daki Ağınılılarla, Ağın dostlarının ve seçkin davetlilerin katıldığı geceye ilgi yüksek olmuş, başta değerli hemşehrimiz Doğru Yol Partisi Genel Başkanı Mehmet AĞAR olmak üzere, Ağınlı ve Ağın'ı seven dostlarımız bizleri onurlandırmıştır.

Dernek Başkanı Ahmet DEVİREN'in açış konuşmasından sonra Bayanlar Grubu Başkanı Tezer Küçük de "Kadınlar Günü" nün toplum hayatındaki yerini belirterek düzenlenen gecenin önemine değinmiştir.

Hazırlanan program uyarınca, özel olarak düzenlenen piyango çekimi yapılmış, katılanlar hediyelerini almışlardır. Anneler Günü için şiirler okunmuş, çalgı eşliğinde yerel türkülerle oyunlar geceye renk katmıştır. Geç saatlere dek, katılanlar neşe içinde eğlenmişlerdir.

• AĞIN KÜLTÜR MERKEZİ AÇILDI

Osman Aydın, 23 yıl önce Ağın ilçesi kaymakamıydı. Kültür merkezi temeli attı. Çeyrek asır sonra vali olarak Elazığ'a döndü. Merkezi açmak yine ona nasip oldu.

Türkiye'de devlet hizmetleri kaplumbağa hızında gider... Peki neden? Çünkü hantal bürokrasi işlerin hızlandırılmasını, vatandaşa hizmetin çabuk ve yararlı bir biçimde ulaşmasını engeller. İşte örneği: Osman Aydın 1980 yılında genç, dinamik, çalışkan bir kaymakamdı. Elazığ'ın Ağın ilçesine atandı.

KAYMAKAM Aydın, ilçede kültürel faaliyetleri geliştirecek, gençleri kahve köşelerinden kurtaracak bir yöntem aradı. İlçe ileri gelenleriyle konuştu. Kültür merkezi kurulmasına karar verildi. Aydın, var gücüyle çalıştı, kaynak sağ-

landı. Kısa sürede temel atıldı. Ancak bu sırada Aydın, başka yere atandı. Gözü arkada gitti.

YILLAR geçti, kültür merkezi inşaatı bürokrasi engellerine takıla takıla tam kaplumbağa hızında ilerledi. Çalışkan kaymakam ise çabaladığının karşılığını aldı, valiliğe terfi etti. Çeşitli illerde görev yaptı. 23 yıl sonra da, bir zamanlar ilçe kaymakamı olduğu Elazığ'a vali olarak atandı.

KÜLTÜR merkezinin halini görünce şok geçirdi. Kolları sıvadı, inşaatı kısa sürede bitirtti. Ve önceki gün neredeyse çeyrek asır sonra, temelini attığı kültür merkezini açmak yine ona nasip oldu. Haklı gururunu saklamayan Vali Aydın "Çok geç oldu ama sağlam oldu. Vatana millete hayırlı olsun" dedi...

Not: Bu haber, Star gazetesinin birinci sayfasında yayımlanmıştır.

• RESSAM HEMŞEHİRİMİZİN RESİM SERGİSİ

Ağın'ın Beyelması köyünden yetişen ressam hemşehrimiz Bünyamin CUMURCU, 4-15 Nisan 2003 tarihleri arasında Ankara-Çankaya Nefertiti Sanat Galerisi'nde eserlerini sergilemiş olup, sergi süresince birçok sanatsever vatandaşımız tarafından sergi gezilerek büyük beğeni toplamıştır.

Bünyamin Cumurcu'yu kutlar, başarılarının devamını dileriz.

• Ağın Uzungil Mahallesi'nden Sofugil'in rahmetli Ahmet Yıldırım'ın eşi, Şahezer Erbakan, Fatma Uyanık ve Hatice Gündüz'ün sevgili anneleri Emine Yıldırım, 21 Mart 2003 tarihinde İzmir'de yaşamını yitirmiş ve Ağın'da toprağa verilmiştir.

Merhumeye Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

DOĞUMLAR

Mahalle-Köy	Çocuğun Adı Soyadı	Baba Adı	Doğum Yeri	Doğum Tarihi
Beyelması Köyü	U. Elif TOPALOĞLU	Ömer	Elazığ	03.02.2003
Saraycık Köyü	Yasin KÖROĞLU	Kadri	Bağcılar	02.03.2003
Beyelması Köyü	Alper KARADAĞ	M.Fikri	Kartal	07.03.2003
Müd.Hüs.Ef.Mah.	İmge Su YANDIMATA	Serdar	Üsküdar	13.03.2003
Saraycık Köyü	Ayşe Ela GÜRSES	Ahmet	Beşiktaş	15.03.2003
Uzungil Mah.	B.Sude TUNCER	Mehmet	Seyhan	17.03.2003
Pul Köyü	Erdem YALÇIN	Hüseyin	Ağın	17.03.2003
Akpınar Mah.	Ş.Poyraz DEMİR	Hüseyin	Balçova	19.03.2003
Müd.Hüs.Ef.Mah.	Burak AK	Kadir	Ağın	03.04.2003
Altınayva Köyü	Ece YILMAZ	Kubilay	Şişli	08.04.2003
Kuzgeçe Mah.	S.Asiye İKİNCİ	Yüksel	Elazığ	23.04.2003
Dibekli Köyü	Baran YILMAZ	İhsan	Kartal	25.04.2003

Dünyaya gelen yavrularımıza sağlıklı uzun ömürler diler, ailelerini kutlarız.

EVLENENLER

Mahalle-Köy	Adı Soyadı	Evlenilenin Adı Soyadı	Evlenilen Yer	Evlenme Tarihi
Saraycık Köyü	Zarife ASLAN	Zekeriya COŞKUN	Seyhan	01.03.2003
Balkayası Köyü	Fatma ERDEM	Murat AKGÜN	Bakırköy	01.03.2003
Bahadırlar Köyü	H.Murat BIÇAK	Seyhan GÖKALP	Elazığ	18.03.2003
Şenpınar Mah.	Yasemin YILMAZ	Bülent DAĞTEKİN	Sivrice	24.03.2003
Bağcılar Mah.	Abdullah ÖZTÜRK	Ebru ÇAĞLAR	Elazığ	28.03.2003
Beyelması Köyü	Pınar ÜNAL	Turgut AKMANLAR	Yenişehir	01.04.2003
Akpınar Mah.	Savaş AĞIN	Nilüfer ATIŞ	Seyhan	07.04.2003
Bahadırlar Köyü	Tuncer AVCU	Emine BAYRAKTAR	Alaşehir	07.04.2003
Demirçarık Köyü	Savaş UZUNOĞLU	Lütfiye NESLİHAN	Güngören	09.04.2003
Hacıyusuf Mah.	Meriç İKİNCİ	Mine TEZEL	Çankaya	12.04.2003
Samançay Köyü	Efgan TÜRKER	Hülya GÜRBÜZ	Yenimahalle	17.04.2003

Yeni evlenen hemşehrilerimizi ve eşlerini kutlar, ömür boyu mutluluklar dileriz.

ÖLÜMLER

Mahalle-Köy	Adı Soyadı	Doğum Tarihi	Ölüm Yeri	Ölüm Tarihi
Yedibağ Köyü	Hediye GÜNER	1335	Malatya	04.03.2003
Dibekli Köyü	Ali Kemal ÜSKÜNER	1939	Gaziosmanpaşa	06.03.2003
Modanlı Köyü	Saniye YILDIZ	1335	Ağın	10.03.2003
Akpınar Mah.	Fikret ÖZDİL	11.01.1932	Antalya	10.03.2003
Hacıyusuf Mah.	Fatma SOYLU	1926	Yenimahalle	13.03.2003
Demirçarık Köyü	Vahap UZUNOĞLU	20.08.1934	Ağın	15.03.2003
Pul Köyü	Hatice YALÇIN	1339	Ağın	15.03.2003
Akpınar Mah.	Emine YILDIRIM	1335	Bornova	21.03.2003
Şenpınar Mah.	Mustafa GÜLBAHAR	02.02.1944	Ağın	22.03.2003
Akpınar Mah.	Halit AYTEKİN	1341	Keçiören	01.04.2003
Beyelması Köyü	Mahmut OĞUZ	12.02.1941	Bakırköy	02.04.2003
Akpınar Mah.	Fatma KARAMAN	1323	Ağın	17.04.2003
Şenpınar Mah.	Hatice KARAOĞLU	11.05.1931	Ağın	23.04.2003
Altınayva Köyü	Bedir ÖZER	1339	Ağın	26.04.2003
Başpınar Mah.	Remzi YAPICIOĞLU	12.02.1927	Ağın	27.04.2003

Ölenlere Tanrı'dan rahmet, ailelerine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

H A Y D İ P İ K N İ Ğ E...

Derneğimizce, 8 Haziran 2003 Pazar günü G d l-Sorgun Yaylası (Göleti) bir piknik düzenlenmiştir.

Orman içerisinde bulunan piknik alanına Derneğimizce sağlanan otobüslerle gidilecek olup, herkes yiyecek-içecek malzemelerini kendisi getirecektir.

Gezi  creti kişi başına 10 milyon TL.'dir.

Otobüsler sabah 07.00'de Vedat Dalokay Nikah Salonu önünden hareket edecek ve gezi dönüşünde de aynı yerde yolcularını bırakacaktır.

Geziye katılmak isteyen hemşehrilerimizin en geç 5 Haziran 2003 akşamına kadar, geziye kaç kişi olarak katılacaklarını bildirerek, gezi ücretlerini Dernek merkezine yatırmalarını önemle rica ederiz.

Klarinet, davul ve def eşliğinde çekeceğimiz AğIN halaylarında hep birlikte olmak dileğiyle...

Adres: Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No.41/2-A Y.Ayrancı / ANKARA Tel: 426 75 90

Değerli okurlarımız,

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'nce çıkarılmakta olan "Ağın Düşün ve Sanat Dergisi", hiçbir siyasi  rg t , holdingi, çıkar gruplarını yanına almaksızın tam 13 yıldır yayın hayatını sürdürmektedir.

Derneğimizin ve Dergimizin tek dostu ve destekçisi hemşehrilerimiz ile Ağın dostlarıdır.

Dergimizin yaşaması ve varlığını sürdürülebilmesi için, değerli okurlarımızın; önceki yıllardan kalan abone bağışları ile 2003 yılı için 15 milyon TL. olarak belirlenen Dergi abone bağışlarını, zaman geçirmeksizin Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'nin 101843 no.lu Posta  eki hesabına yatırmalarını önemle anımsatır, saygılar sunarız. (Posta  ekleri dergiyle birlikte gönderilmiştir.)

Sevgili Ağınlılar, Değerli hemşehrilerimiz,

Ocak-şubat 2003 tarihli, bundan önce yayımlanan derginizin bu sayfasında yer alan DUYURU'muzda sizlere söyle seslenmiştik: "Derneğiniz, Ankara'daki Ağınlı ailelerin tümünü içine alacak bir ALBÜM çıkarmak kararındadır."

Derlenecek bilgilerin noksan ve yanlış olmaması için de, her aileden, sunduğumuz BİLGİ FORMU'ndan bir örnek doldurup göndermesini rica etmiştik. Üzülerek belirtelim ki yalnız bir hemşehrimizden (Sabahattin Berikman) yanıt alabildik. Kendisine teşekkür ediyoruz.

Ağınlı hemşehrilerimiz için daima yararlanılacak bir albüm meydana geleceğine inandığımız için bu isteğimizi yineliyoruz. Sizlere kolaylık olması için de bu derginizle birlikte bir BİLGİ FORMU gönderiyoruz. Düzenleyerek dernek merkezine göndermenizi önemle rica ediyoruz.